II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Οκτωβρίου 1983

σχετικά με διαδικασία κατ' εφαρμογή του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/30.064 – Κύλινδροι ελάσεως από χυτοσίδηρο και χυτοχάλυβα)

(Τα κείμενα στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(83/546/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό του Συμβουλίου αριθ. 17 της 6ης Φεβρουαρίου 1982: πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ελλάδας, και ιδίως τα άρθρα 3 και 15,

την απόφαση της Επιτροπής, στις 25 Μαΐου 1982, να κινήσει με δική της πρωτοβουλία τη διαδικασία βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17,

Αφού έδωσε στους ενδιαφερόμενους την ευκαιρία να διατυπώσουν τις απόψεις τους σχετικά με τις αιτιάσεις που έλαβε υπόψη η Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του κανονισμού αριθ. 17 και τις διατάξεις του κανονισμού αριθ. 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής της 25ης Ιουλίου 1963 περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου [2],

Μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων στις 22 Μαρτίου 1983, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού αριθ. 17,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Τα σχετικά προϊόντα

(1) Τα προϊόντα που αποτελούν το θέμα της παρούσας αποφάσεως είναι κύλινδροι από χυτοσίδηρο και χυτοχάλυβα (συμπεριλαμβανομένων των κυλίνδρων «με βάση το χάλυβα»), τα οποία χρησιμοποιούνται για να δώσουν σε υλικά (κυρίως χάλυβα) σχήμα, προφίλ, ή διάσταση δι' ελάσεως. Οι περισσότεροι από αυτούς τους κυλίνδρους ελάσεως (περισσότερο από το 90 % της παραγωγής) χρησιμοποιούνται από τη βιομηχανία χάλυβα για ενσωμάτωση σε ελασματουργεία. Μερικοί κύλινδροι ελάσεως, όμως, χρησιμοποιούνται για την ελασματοποίηση άλλων μετάλλων ή σε βιομηχανίες όπως η βιομηχανία χάρτου, τροφίμων και ελαστικών. Κύλινδροι ελάσεως λαμβανόμενοι με σφυρηλάτηση δεν καλύπτονται από την παρούσα απόφαση· συνεπώς οι αναφορές σε κυλίνδρους ελάσεως στην παρούσα απόφαση πρέπει να λαμβάνονται ως αναφορές σε χυτευμένους κυλίνδρους ελάσεως.

Σύνοψη των πραγματικών περιστατικών

(2) Η Επιτροπή έλαβε πληροφορίες:

α) στις 21 και 22 Φεβρουαρίου 1980, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17, από το Bundeskartellamt της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (B Kart A)· και

β) στις 26 και 27 Ιουνίου 1980, μέσω υπαλλήλων της Επιτροπής που διεξήγαγαν έρευνες, βάσει της αποφάσεως της Επιτροπής της 24ης Ιουνίου 1980 και σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17, στα γραφεία πολλών βιομηχανιών χυτευμένων κυλίνδρων ελάσεως στο Βέλγιο, στην Ιταλία και στο Ηνωμένο Βασίλειο και στο γραφείο της αντίστοιχης γαλλικής ενώσεως επιχειρήσεων.

(3) Βάσει των πληροφοριών αυτών είναι φανερό ότι υπήρχαν συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές στο θέμα των τιμών, σε διάφορες μορφές, μεταξύ των κατασκευαστών κυλίνδρων ελάσεως στη Δυτική Ευρώπη, για περίοδο τουλάχιστον 12 ετών, μεταξύ 1968 και 1980. Το αντικείμενο των εν λόγω συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών ήταν να προστατεύονται οι εσωτερικές ή παραδοσιακές

[1] ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1962, σ. 204/62.

[2] ΕΕ αριθ. 127 της 20. 8. 1963, σ. 2268/63.

αγορές περιορίζοντας τον ανταγωνισμό ως προς τις τιμές. Οι συμβαλλόμενοι ανέπτυξαν ένα σύστημα, σύμφωνα με το οποίο προηγούνταν διαβουλεύσεις στο θέμα των τιμών, πριν ορισθεί η τιμή στην αγορά του καθενός. Συμφώνησαν επίσης ορισμένες γενικές αυξήσεις τιμών και, για έξι μήνες, σύστημα κατανομής. Έλαβε χώρα επίσης μία χωριστή συμφωνία περί κατανομής της αγοράς μεταξύ των γάλλων παραγωγών, που κάλυπταν τις αγορές στη Γαλλία και στο Σάαρ.

Τα συμβαλλόμενα μέρη

(4) Οι επιχειρήσεις ή οι ενώσεις επιχειρήσεων που αναμείχθηκαν σε μία ή περισσότερες από τις εν λόγω συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές είναι οι εξής:

Βέλγιο

1) SA Fonderies de Chênée, Chênée [έκλεισε το 1979, θυγατρική της εταιρείας που αναφέρεται στο σημείο 3)].
2) N.V. Griffin SA, Merksem.
3) SA des Fonderies J. Marichal, Ketin, Sclessin-Ougrée [θυγατρική της εταιρείας που αναφέρεται στο σημείο 9), από το 1972].
4) SAFAK SA, Sclessin-Ougrée.

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

5) Achenbach Buschhütten GmbH, Kreuztal-Buschhütten.
6) Eduard Breitenbach GmbH, Siegen.
7) Leonard Breitenbach Walzengießerei und Dreherei, Siegen.
8) Karl Buch Walzengießerei, Siegen.
9) Gontermann-Peipers GmbH, Siegen.
10) Walzen Irle GmbH, Netphen-Deuz.
11) Fried. Krupp GmbH, Essen.
12) Walzengießerei Roland GmbH, Siegen.
13) Thyssen Gießerei AG, Mülheim/Ruhr (πρώην Rheinstahl Gießerei AG).
14) Thyssen Gießerei AG Düsseldorf-Oberkassel (πρώην Rheinstahl Gießerei AG).
15) Fachgemeinschaft Walzengießereien, Siegen.
16) Concordia, Hameln [απορροφήθηκε από την εταιρεία που αναφέρεται στο σημείο 9), το 1972].

Γαλλία

17) Chambre Syndicale de Fabricants de Cylindres en Fonte, Paris (Fabricyl).
18) Chavanne-Delattre, Frouard,
και
19) Chavanne-Brun, Saint-Chamond
[συγχωνεύθηκε σε Société Chavanne-Delattre, η οποία έγινε θυγατρική της εταιρείας που αναφέρεται στο σημείο 22)].
20) Société Française des Cylindres de Laminoirs J. Marichal, Ketin et Cie, Berlaimont.
21) Forges de Saulnes et Gorcy, Paris (μετέπειτα Société Fonderie de Gorcy, και τώρα SARL Ateliers et Fonderies de Gorcy).
22) Usinor SA, Paris.

Ιταλία

23) Innocenti Santeustacchio SpA, Brescia.
24) Fonderie officine meccaniche Sant' Agostino SpA, Legnano.
25) Fonderia officina San Gregorio SAS, San Macario (Varese).
26) Fonderie San Zeno, Brescia.

Ηνωμένο Βασίλειο

27) Davy Roll Compnay Ltd, Sheffield.
28) Midland Rollmakers Ltd, Crewe [θυγατρική της εταιρείας που αναφέρεται στο σημείο 33)].
29) R. B. Tennent Ltd, Coatbridge [θυγατρική της εταιρείας που αναφέρεται στο σημείο 33)].
30) C. Akrill Ltd, Crewe.
31) Thomas Perry Ltd, Bilston,
και
32) Johnson's Rolls Ltd, West Bromwich
[τώρα θυγατρικές της εταιρείας που αναφέρεται στο σημείο 28) οι οποίες δεν ασκούν εμπόριο].
33) British Rollmakers' Corporation Ltd, Crewe [εταιρεία «holding», που δεν ασκεί εμπόριο, μητρική των εταιρειών που αναφέρονται στα σημεία 28) και 29)].
34) Roll Export Association of Great Britain, Birmingham.

Αυστρία

35) Eisenwerk Sulzau-Werfen, R & E Weinberger GmbH, Wien.

Σουηδία

36) AB Åkers Styckebruk (μετέπειτα AB Bofors-Åkers).

Τα συμβαλλόμενα μέρη αντιπροσωπεύουν σχεδόν το σύνολο της κοινοτικής παραγωγής κυλίνδρων ελάσεως μαζί με τους αυστριακούς και σουηδούς κατασκευαστές. Τα μέρη αναφέρονται στο εξής (μέρη I έως IV) με τους αριθμούς που σημειώνονται ανωτέρω.

Λεπτομέρειες σχετικά με τις συμφωνίες που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ των συμβαλλομένων μερών εκτίθενται στις παραγράφους που ακολουθούν.

Α. ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΙΜΩΝ

Οι προκαταρκτικές εξελίξεις στο θέμα των διαβουλεύσεων σχετικά με τις τιμές και τον καθορισμό των τιμών σε διεθνές επίπεδο μέχρι τον Μάιο 1971

(5) Υπήρχε ήδη από τον Ιανουάριο 1968 συμφωνία μεταξύ των παραγωγών κυλίνδρων του Βελγίου, της Γαλλίας, Γερμανίας, Ιταλίας και Αυστρίας, να

προβαίνουν σε προηγούμενες αμοιβαίες διαβουλεύσεις σχετικά με τις προσφερόμενες τιμές όσον αφορά συγκεκριμένες ερωτήσεις εκ μέρους των πελατών για τις τιμές που θα ισχύσουν για κυλίνδρους από σίδηρο στις αντίστοιχες εθνικές τους αγορές. Στη φάση αυτή οι βρετανοί και σουηδοί παραγωγοί δέχθηκαν μόνον εκ των υστέρων διαβουλεύσεις όσον αφορά τις τιμές τους. Επιπλέον, παράλληλα με αυτό το σύστημα διαβουλεύσεων, οι παραγωγοί κυλίνδρων Βελγίου, Γαλλίας, Γερμανίας, Ιταλίας, Ηνωμένου Βασιλείου, Αυστρίας και Σουηδίας άρχισαν, το Μάιο 1969, να συνάπτουν συμφωνίες περί ιδίων ποσοστιαίων αυξήσεων στις τιμές τους για κυλίνδρους από σίδηρο, και κυλίνδρους με βάση το χάλυβα (όσον αφορά τους τελευταίους από τον Ιούνιο 1969). Το σύστημα διαβουλεύσεων απεδεικνύετο «πλήρως αποτελεσματικό» κατά την περίοδο αυτή. Οι εξελίξεις που περιγράφονται στην παράγραφο αυτή καταδεικνύονται επίσης και στα ακόλουθα αποσπάσματα μιας ανακοινώσεως στα πλαίσια μιας διεθνούς συνόδου που πραγματοποιήθηκε στη Ρώμη στις 9 Μαΐου 1969:

«*Σημεία 1 και 2*

. . . όλοι οι ευρωπαίοι κατασκευαστές αποφάσισαν τα εξής:

— από τις 21 Μαΐου 1969 θα πραγματοποιηθεί αύξηση της προσφερόμενης τιμής ανερχόμενη σε 8 % και υπολογιζόμενη βάσει της τιμής των τελευταίων παραγγελιών, ενώ περαιτέρω αύξηση 2 % θα εφαρμοσθεί από την 1η Οκτωβρίου 1969.

Αυτό αναφέρεται σε όλες τις προσφερόμενες τιμές που υποβλήθηκαν στην Ευρώπη, καθώς και στις χώρες εκείνες όπου δεν κατασκευάζονται τα προϊόντα.

Όσον αφορά τις εγχώριες αγορές της Γαλλίας, της Γερμανίας, του Βελγίου, της Αυστρίας και της Ιταλίας, θα συνεχισθεί το σύστημα των αμοιβαίων διαβουλεύσεων.

Η Μεγάλη Βρετανία και η Σουηδία αποδέχονται μόνο τις εκ των υστέρων διαβουλεύσεις.»

«*Σημείο 3 – "Συμμετοχή των . . . κατασκευαστών προϊόντων με βάση το χάλυβα στο σύνδεσμό μας . . ."*

Η γερμανική αντιπροσωπεία θα ερωτήσει τέσσερις εταιρείες (Gontermann-Peipers, Irle, Breitenbach και Rheinstahl) κατά πόσο είναι έτοιμες να εφαρμόσουν την αύξηση που συμφωνήθηκε σήμερα και στους κυλίνδρους με βάση το χάλυβα, και σε περίπτωση καταφάσεως οι λοιποί ευρωπαίοι παραγωγοί θα εφαρμόσουν την αύξηση από την 1η Ιουνίου 1969.»

[Τελευταία παράγραφος της ανακοινώσεως:]

«Στις 18 Ιουνίου 1969 η γερμανική αντιπροσωπεία διαβεβαιώνει ότι οι κατασκευαστές κυλίνδρων με βάση το χάλυβα δέχθηκαν τη συμφωνία του συνδέσμου και θα την εφαρμόσουν.»

«*Σημείο 4 – Σύστημα διαβουλεύσεων και πληροφορήσεως*

Όλοι συμφωνούν ότι το παρόν σύστημα διαβουλεύσεων και πληροφορήσεως μεταξύ των κρατών που το αποδέχθηκαν είναι αρκετά αποτελεσματικό και δεν υπάρχει ανάγκη τροποποιήσεως.

Οι βρετανοί και οι σουηδοί διαβεβαιώνουν ότι η άποψη που είχαν τον Ιανουάριο 1968 δεν έχει μεταβληθεί.»

Αντιπρόσωποι των ακόλουθων εταιρειών παραβρέθηκαν στην προαναφερόμενη σύνοδο: 2), 3), 4), 20), 23), 35), 36) μαζί με αντιπροσώπους των σχετικών γερμανικών, γαλλικών και βρετανικών ενώσεων: 15), 17) και 34).

(6) Για κάποιο διάστημα αντιπρόσωποι διαφόρων μερών συνήθιζαν να συνέρχονται δύο φορές το χρόνο για να συμφωνήσουν από κοινού γενικές αυξήσεις τιμών, γεγονός το οποίο μπορούσε να επιτευχθεί την περίοδο εκείνη λόγω των ευνοϊκών συνθηκών της αγοράς. Οι εν λόγω αυξήσεις τιμών ήταν συνδεδεμένες με ένα σύστημα δεικτών σύμφωνα με το οποίο οι τιμές πριν από το Μάιο του 1969 θεφρούνταν ισοδύναμες με 100. Οι ακόλουθες αυξήσεις τιμών συμφωνήθηκαν μεταξύ Μαΐου 1969 και Οκτωβρίου 1970 σύμφωνα με το σύστημα αυτό:

Τόπος	Ημερομηνία συνάντησης	Ημερομηνία εφαρμογής	Δείκτης (1)	Παραβρέθηκαν
	Πριν από τον Μάιο του 1969		100	
Ρώμη	9. 5. 1969	21. 5. 1969	108	2), 3), 4), 15), 17), 20), 23), 35), 36)
Ζυρίχη	2. 9. 1969	5. 9. 1969	113	2), 3), 4), 15), 17), 23), 34), 35), 36)
Ρώμη	10. 1969	24. 10. 1969	125	Άγνωστο
Ντύσσελντορφ	17. 4. 1970	17. 4. 1970	130	2), 3), 4), 15), 17), 23), 27), 33), 35), 36)
Γενεύη	15. 10. 1970	19. 10. 1970	140	2), 3), 4), 8), 9), 10), 13), 15), 17), 18), 23), 27), 33), 35), 36)

(1) Οι εν λόγω αυξήσεις υποβλήθηκαν σε ορισμένες περιπτώσεις σε προσωρινό κυβερνητικό πάγωμα τιμών ή αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγματεύσεων με σημαντικούς πελάτες.

(7) Από τον Οκτώβριο του 1970 οι κύλινδροι ελάσεως από χάλυβα συμπεριελήφθησαν στις συμφωνίες. Το σύστημα τιμαριθμικής αυξήσεως των τιμών ίσχυε για τον ορισμό των τιμών στην Ευρώπη, και ειδικότερα στις εξής αγορές: Σουηδία, Νορβηγία, Δανία, Φινλανδία, χώρες της Μπενελούξ, Ελβετία, Πορτογαλία, Ισπανία, Ελλάδα, Τουρκία, Ιταλία, Αυστρία, ενώ ειδικοί όροι προβλέφθηκαν για τη Γαλλία, τη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

(8) Υπήρχαν, ως εκ τούτου, δύο είδη συμφωνιών που ίσχυαν παράλληλα και περιλάμβαναν:

i) εκ των προτέρων διαβουλεύσεις όσον αφορά τις προσφερόμενες τιμές σχετικά με ειδικές αιτήσεις ή παραγγελίες·

ii) συμφωνία εφαρμογής γενικών ποσοστιαίων αυξήσεων των τιμών.

Διεθνής συνεργασία ως προς τις τιμές το 1971 – Μεμονωμένες περιπτώσεις

(9) Οι ανταλλαγές τέλεξ κατά την περίοδο από τον Μάρτιο έως τον Μάιο 1971 σχετικά με αιτήσεις εκ μέρους 15 διαφορετικών παραγωγών χάλυβα αποτελούν απόδειξη για το ισχύον σύστημα των διαβουλεύσεων εκ των προτέρων. Τα τέλεξ αποδεικνύουν ότι οι 4), 8), 10), 23), 27), 28) και 36) είχαν συνεργασθεί στο θέμα των τιμών που επρόκειτο να προταθούν όσον αφορά μία ή περισσότερες από αυτές τις αιτήσεις.

Η ίδρυσή της διεθνούς ένωσης κατασκευαστών κυλίνδρων ελάσεως (International Rolls Manufacturers' Association) – Μάιος 1971

(10) Στις συνεδριάσεις των ευρωπαίων κατασκευαστών κυλίνδρων που πραγματοποιήθηκαν στις 22 Απριλίου 1971 στη Ρώμη και στις 10 Μαΐου 1971 στη Ζυρίχη, συμφωνήθηκε να δημιουργηθεί μια περισσότερο εξελιγμένη οργάνωση με σκοπό να συντονίζει την κοινοποίηση των επί μέρους αιτήσεων παροχής πληροφοριών και τον καθορισμό των προσφερομένων τιμών. Η συμφωνία, η οποία μπορεί να ονομαστεί «πρώτη συμφωνία IRMA», επειδή συμπεριέλαβε τη δημιουργία της διεθνούς ένωσης κατασκευαστών κυλίνδρων ελάσεως (IRMA), περιέλαβε μια υποχρέωση να κοινοποιούνται αμέσως όλες οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών σχετικά με τις τιμές, ασχέτως καταγωγής, όσον αφορά χυτευμένους κυλίνδρους ελάσεως βάρους άνω των 100 χιλιογράμμων σε ένα ουδέτερο γραφείο στην Ελβετία, την Allgemeine Treuhand AG (ATAG) στη Ζυρίχη. Ευθύνη του εν λόγω γραφείου ήταν να γνωστοποιεί σε όλους τους ενδιαφερομένους από τους άλλους κατασκευαστές, οι οποίοι είχαν λάβει αίτηση παροχής πληροφοριών. Οι ανταγωνιστές μπορούσαν τότε να επικοινωνούν μεταξύ τους για να καθιερώσουν τις ανάλογες τιμές, οι οποίες δεν μπορούσαν να είναι χαμηλότερες από εκείνες της τελευταίας παρόμοιας επιχειρηματικής δραστηριότητας και όφειλαν να σεβαστούν τα επίπεδα τιμών που καθόρισε η προηγούμενη συμφωνία τιμαριθμικής ανατιμήσεως – συγκεκριμένα το δείκτη 140 που καθιερώθηκε στη Γενεύη τον Οκτώβριο 1970 (βλέπε σημείο 6 ανωτέρω). Η συμφωνία συμπεριελάμβανε το σύνολο της ευρωπαϊκής βιομηχανίας χυτευμένων κυλίνδρων ελάσεως.

(11) Οι συγκεκριμένες εξελίξεις στις συμφωνίες και άλλες λεπτομέρειες αποδεικνύονται από τα ακόλουθα αποσπάσματα από τα πρακτικά/εκθέσεις των συνεδριάσεων της 22ας Απριλίου και της 10ης Μαΐου 1971:

(i) *Έκθεση σχετικά με τη συνεδρίαση της 22ας Απριλίου 1971*

«Μετά από σοβαρές συζητήσεις, επιτεύχθηκε συμφωνία σχετικά με πρόταση που έγινε από αντιπρόσωπο γερμανού κατασκευαστή προϊόντων σε ρόλους, να ιδρυθεί ανεξάρτητο γραφείο στην Ελβετία στο οποίο θα συγκεντρώνονται όλες οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών. Μετά από περίοδο περίπου τριών ημερών από την παραλαβή της πρώτης κοινοποιήσεως για την παροχή πληροφοριών, όλοι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να πληροφορηθούν ποια είναι τα άλλα μέλη που έλαβαν την αίτηση παροχής πληροφοριών και, στη συνέχεια, ποιες αποφάσεις θα ληφθούν απευθείας μεταξύ των ενδιαφερομένων εταιρειών για να καθιερώσουν την κατάλληλη διάρθρωση των τιμών. Μετά από πρόταση της Gontermann-Peipers, συμφωνήθηκε ότι στην πρώτη περίπτωση, το περιεχόμενο σε άνθρακα των κυλίνδρων που πρέπει να αναφερθούν πρέπει να είναι περιορισμένο σε ένα ελάχιστο 2,3 %. Τοιουτοτρόπως η εγγραφή περιορίζεται μόνο σε κυλίνδρους από σίδηρο και κυλίνδρους με βάση το χάλυβα.

Οι σουηδοί και οι αυστριακοί αντιπρόσωποι ισχυρίστηκαν ότι, εφόσον είναι οι μόνοι κατασκευαστές κυλίνδρων στις αντίστοιχες χώρες τους, ήταν εύλογο να υποτεθεί ότι σε όλες τις περιπτώσεις αιτήσεως παροχής πληροφοριών στην επικράτειά τους, είναι αυτοί οι οποίοι λαμβάνουν την αίτηση και ότι δεν είναι αναγκαίο γι' αυτούς να καταχωρίσουν αντίστοιχα τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών από σουηδούς ή αυστριακούς. Αντίθετα η συμφωνία καλύπτει αιτήσεις παροχής πληροφοριών από όλες τις χώρες του κόσμου . . .

Το ελβετικό γραφείο δεν λαμβάνει μέρος στον καθορισμό των τιμών αλλά απλώς συμβουλεύει τα μέλη άλλων ενδιαφερόμενων μερών έτσι ώστε να μπορεί να επιτευχθεί απευθείας ο κοινός καθορισμός των τιμών. Η συμφωνία αυτή θα εφαρμοστεί το συντομότερο δυνατόν και θα ισχύσει για αρχική δοκιμαστική περίοδο έξι μηνών.»

(ii) *Πρακτικά της ATAG από τη συνεδρίαση της «διεθνούς ένωσης κατασκευαστών προϊόντων σε ρόλους» [sic]* στις 10 Μαΐου 1971

1. Συμφωνήθηκε ότι κάθε εταιρεία που συμμετέχει οφείλει να στείλει, το αργότερο μέχρι τις 19 Μαΐου 1971, στην Allgemeine Treuhand AG . . ., εφεξής καλούμενη ATAG, τον αριθμό τους τέλεξ, τον αριθμό τηλεφώνου και το όνομα των προσώπων τα οποία είναι αρμόδια όσον αφορά τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών για κυλίνδρους . . .

2. Συμφωνήθηκε ότι το σύστημα γνωστοποίησης, όπως έγινε αποδεκτό και εγκρίθηκε στη συνάντηση της Ρώμης στις 22 Απριλίου 1971, θα αρχίσει να ισχύει στις 24 Μαΐου 1971 . . .

3. Μετά από τρεις εργάσιμες ημέρες, εξαιρουμένης της ημέρας της πρώτης παραλαβής από την ATAG, η ATAG οφείλει να πληροφορεί καθεμία από τις εταιρείες που έχουν υποβάλει αίτηση παροχής πληροφοριών σχετικά με το όνομα όλων των άλλων εταιρειών που έχουν υποβάλει επίσης αίτηση, χρησιμοποιώντας μόνο τον αριθμό αναφοράς, το όνομα του πελάτη και τη διεύθυνση τέλεξ . . .

5. Η γαλλική ομάδα ανέφερε ότι, επειδή αποτελείται από πέντε γαλλικές εταιρείες που ήδη γνωστοποιούν κεντρικά στη δική τους γραμματεία, επιθυμεί να προβαίνει σε γνωστοποιήσεις στην ATAG εξ ονόματος των εταιρειών μελών δίδοντας το όνομα των εταιρειών που συμπεριλαμβάνονται. Αυτό έγινε αποδεκτό. Εν όψει του γεγονότος αυτού, τα ενδιαφερόμενα μέρη παρακλήθηκαν να επικοινωνήσουν με το γάλλο γραμματέα, κ. – [της εταιρείας 17) (Fabricyl)], και όχι με τους επιμέρους γάλλους κατασκευαστές προϊόντων σε ρόλους, στο βαθμό που πρόκειται για τη γαλλική αγορά. Για αγορές άλλες πλην της Γαλλίας πρέπει να έρθει κανείς σε επαφή μεμονωμένα με τους γάλλους κατασκευαστές κυλίνδρων.

6. Συμφωνήθηκε ότι η Santeustacchio εξαιρείται από την υποχρέωση γνωστοποιήσεως σχετικά με τις αιτήσεις για την παροχή πληροφοριών από την Italsider, επειδή είναι αυτονόητο ότι όλες οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών που προέρχονται από αυτή την εταιρεία κοινοποιούνται σε κάθε περίπτωση επίσης και στην Eustacchio.»

Στη συνάντηση της 22ας Απριλίου 1971 παραβρέθηκαν οι αντιπρόσωποι των 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 16), 17), 18), 22), 23), 27), 28), 29), 33), 35) και 36). Τη συνάντηση της 10ης Μαΐου 1971 παρακολούθησαν πρόσωπα από τις 4), 10), 13), 17), 18), 23), 34), και 36), που αντιπροσώπευαν βελγικούς, βρετανικούς, γαλλικούς, γερμανικούς, ιταλικούς και σουηδικούς ομίλους.

(12) Στη συνάντηση της IRMA, στις 2 Ιουλίου 1971 στη Ζυρίχη, έγιναν ορισμένες δευτερεύουσες τροποποιήσεις στο σύστημα:

α) Οι όμιλοι της Γαλλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου εξαιρέθηκαν, όπως οι αυστριακοί και σουηδοί κατασκευαστές προϊόντων σε ρόλους, από την υποχρέωση να υποβάλλουν εκθέσεις σχετικά με τις αιτήσεις για την παροχή πληροφοριών που προέρχονται από τη δική τους επικράτεια.

β) Μετά την παραλαβή προφορικής αιτήσεως παροχής πληροφοριών από μια χώρα μέλος, ο παραλήπτης οφείλει να επικοινωνήσει όχι μόνο με την ATAG αλλά επίσης με έναν από τους εθνικούς συμμετόχους. Για το σκοπό αυτό, στην περίπτωση των αιτήσεων που προέρχονται από τη Γερμανία, η εταιρεία 13) ορίστηκε ως σύνδεσμος για κυλίνδρους προοριζόμενους για επίπεδα προϊόντα ελάσεως και η 10) για κυλίνδρους προοριζόμενους για μορφοποιημένα προϊόντα ελάσεως.

γ) Ανακοινώθηκε η αποχώρηση της Gontermann-Peipers [9)] από την IRMA, αλλά δηλώθηκε, επίσης, ότι θα συνεχίσει να συνεργάζεται από καιρού εις καιρό, όσον αφορά μεμονωμένες αιτήσεις παροχής πληροφοριών.

δ) Επειδή δεν ήταν σαφές αν περιλαμβάνονται όλοι οι κύλινδροι από χάλυβα και με βάση το χάλυβα στο σύστημα, η συνάντηση καθόρισε επακριβώς την έννοια των κυλίνδρων η οποία έχει ως εξής:

«Πρέπει να γίνονται κοινοποιήσεις για όλες τις ποιότητες κυλίνδρων που αποτελούν προϊόν χυτεύσεως. Παρά την αποχώρηση της Gontermann-Peipers, όλοι οι άλλοι μέτοχοι οφείλουν να αναφέρουν.» (Πηγή: πρακτικά συνεδριάσεως της ATAG.)

Στη συνεδρίαση της 2ας Ιουλίου 1971 είχαν συμμετάσχει αντιπρόσωποι των 4), 10), 13), 14), 17), 18), 23), 27), 28), 33) και 36), ως αντιπρόσωποι βελγικών, βρετανικών, γαλλικών, γερμανικών, ιταλικών και σουηδικών ομίλων.

(13) Στις 14 και 15 Οκτωβρίου 1971 πραγματοποιήθηκε μια ακόμα συνεδρίαση της IRMA, αυτή τη φορά στην Κοπεγχάγη, όπου αναφέρθηκε ότι το σύστημα λειτουργούσε προς ικανοποίηση όλων των μελών.

Στη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 1971 είχαν συμμετάσχει αντιπρόσωποι των 2), 3), 4), 5), 7), 8), 10), 11), 12), 13), 14), 17), 18), 20), 23), 27), 28), 29), 35) και 36). (Πηγή: πρακτικά συνεδριάσεως.)

Γενικές διατάξεις IRMA

(14) Στη συνεδρίαση των αντιπροσώπων και των επτά εθνικών ομάδων που συμμετέχουν στην IRMA, η οποία πραγματοποιήθηκε στη Ζυρίχη στις 14 Ιανουαρίου 1972, δόθηκε η έγκριση να κυκλοφορήσουν, σε όλους τους συμμετέχοντες, οι πρώτες «γενικές διατάξεις της IRMA» που καθορίζουν με τη μορφή γραπτής συμφωνίας τις λεπτομέρειες της διαδικασίας γνωστοποιήσεως. (Πηγή: πρακτικά και γενικές διατάξεις της ATAG.)

(15) Σε συνεδρίαση της IRMA που έγινε στη Ζυρίχη στις 11 Φεβρουαρίου 1972, αποφασίστηκε, για μια δοκιμαστική περίοδο δύο μηνών, να δοθεί η δυνατότητα στους συμμετέχοντες να αποσυρθούν από τη συνεργασία στις τιμές, υπό την προϋπόθεση ότι θα το αναφέρουν σε ένα συντονιστή εντός 24 ωρών, αφότου έλαβαν την κοινοποίηση της ATAG σχετικά με τα ονόματα όλων των ενδιαφερομένων που συμμετέχουν στην εν λόγω συνεργασία. Αυτοί που δεν συνεργάζονται όφειλαν να αναφέρουν στην ATAG τους λόγους για τους οποίους δεν συνεργάζονται. Παραβρέθηκαν στη συνάντηση αντιπρόσωποι των 2), 3), 4), 8), 11), 13), 14), 17), 18), 23), 27), 28), 29), 35) και 36). (Πηγή: πρακτικά της ATAG και μια έκθεση σχετικά με τη συνεδρίαση.)

(16) Σε συνεδρίαση της IRMA που έγινε στη Βιέννη στις 27 και 28 Απριλίου 1972 ανακοινώθηκε ότι δημιουργήθηκε ένα κεντρικό συντονιστικό γραφείο για τον

γερμανικό όμιλο στο Siegen, που άρχιζε να λειτουργεί από τις 2 Μαΐου 1972. Είχε ληφθεί η ακόλουθη απόφαση όσον αφορά τη συνεργασία για «τις εθνικές αγορές»:

«Κάθε εταιρεία μέλος οφείλει να συνεργάζεται σε κάθε περίπτωση και δεν έχει το δικαίωμα να αρνείται τη συνεργασία· στην περίπτωση κατά την οποία μετά από άμεσες επαφές μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών, και παρά την ανοιχτή και ειλικρινή συζήτηση για τα προβλήματα που αντιμετωπίζονται στην εν λόγω περίπτωση, δεν μπορεί να επιτευχθεί συνεργασία για σοβαρούς λόγους, ένας συμβαλλόμενος έχει το δικαίωμα να αποχωρήσει από τη συνεργασία, αλλά μόνο υπό την προϋπόθεση ότι θα πληροφορήσει αμέσως τους άλλους σχετικά με τη θέση που πρόκειται να πάρει και τους όρους που θα ορίσει στον πελάτη. Επιπλέον, οφείλει να πληροφορήσει την ATAG για την απόφασή του να μη συνεργαστεί και να αναφέρει τους ακριβείς λόγους σχετικά με την απόφασή του αυτή.»

Η συνεδρίαση πήρε επίσης την ακόλουθη απόφαση:

«Αποφασίστηκε ομόφωνα από όλους τους κατασκευαστές κυλίνδρων που έλαβαν μέρος στη συνεδρίαση, όσον αφορά όλες τις αγορές για τις οποίες ορίστηκε ένας συντονιστής σύμφωνα με τα πρακτικά της Ζυρίχης και της Βιέννης, ότι, για μια δοκιμαστική περίοδο μέχρι να γίνει η επόμενη συνεδρίαση το φθινόπωρο του 1972, κανένα μέλος της IRMA δεν θα προσπαθήσει να εκτελέσει παραγγελία πουλώντας σε χαμηλότερες τιμές ή επιβάλλοντας συνθήκες ντάμπινγκ [sic] ή παρόμοια μέσα σε ελασματουργείο, στο οποίο δεν έχει ακόμα προβεί σε παράδοση προϊόντων.»

Όσον αφορά την Gontermann-Peipers αναφέρθηκε ότι η κατάσταση δεν έχει μεταβληθεί αλλά ότι υπήρχε συχνά η δυνατότητα συνεργασίας σε ειδικές περιπτώσεις.

Παραβρέθηκαν στη συνεδρίαση αντιπρόσωποι από τις 2), 3), 4), 5), 7), 8), 10), 11), 12), 13), 14), 16), 17), 18), 20), 22), 23), 27), 28), 29), 35) και 36). (Πηγή: πρακτικά της ATAG.)

(17) Σε συνεδρίαση της IRMA που έγινε στο Λονδίνο στις 5 και 6 Οκτωβρίου 1972 συμφωνήθηκε ότι ο συντονιστής οφείλει, για ιδιαίτερη αίτηση, να διαβιβάσει αμέσως μια κατώτατη δυνατή τιμή σε όλα τα μέλη που έχουν λάβει την ίδια αίτηση, και να κοινοποιήσει, όπως είναι απαραίτητο, κάθε ενδεχόμενη τροποποίηση της κατώτατης δυνατής τιμής. Τονίσθηκε ότι, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, όλα τα μέλη οφείλουν να υποβάλουν εκθέσεις σχετικά με όλες τις ποιότητες κυλίνδρων που αποτελούν προϊόν χυτεύσεως, με μόνη εξαίρεση την Ed. Breitenbach [6)], η οποία δεν συνεργαζόταν όσον αφορά τους κυλίνδρους από χυτοχάλυβα και τους κυλίνδρους με βάση το χάλυβα.

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν αντιπρόσωποι των 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 10), 11), 13), 14), 17), 20), 22), 23), 27), 28), 29), 35) και 36). (Πηγή: πρακτικά ATAG.)

(18) Σε συνεδρίαση της IRMA στη Ζυρίχη στις 16 Ιανουαρίου 1973 αναφέρθηκε ότι η Gontermann-Peipers επανήλθε στη συμφωνία IRMA και επρόκειτο αμέσως να αρχίσει να κοινοποιεί όλες τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών, όσον αφορά τους κυλίνδρους ελάσεως από χυτοσίδηρο (περιεκτικότητα σε άνθρακα υψηλότερη από 2,3 %) καθώς επίσης τους κυλίνδρους με υψηλή περιεκτικότητα χρωμίου. Δηλώθηκε επίσης ότι, άν και η Gontermann-Peipers είχε την πλειοψηφία των μετόχων στη Marichal, Ketin, στη Γαλλία και στο Βέλγιο, [3) και 20)], «οι δύο εν λόγω εταιρείες παρέμειναν ελεύθερες όπως στο παρελθόν όσον αφορά τη συμμετοχή τους στην IRMA . . . [και επρόκειτο] να συνεχίσουν να κοινοποιούν κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στο παρελθόν». Αποφασίστηκε ομόφωνα να αυξηθούν αμέσως οι τιμές κατά 6 % για κυλίνδρους από σίδηρο και χάλυβα στη Γερμανία, Σκανδιναβία και Ιταλία. Συμφωνήθηκαν ορισμένες αυξήσεις, ανάλογα με τις περιστάσεις, για τη Μεγάλη Βρετανία, την Αυστρία, τη Γαλλία και τις χώρες της Μπενελούξ.

Στη συνεδρίαση αυτή παραβρέθηκαν οι 2), 3), 4), 5), 8), 9), 10), 13), 14), 17), 20), 22), 23), 27), 28), 29), 35) και 36). (Πηγή: πρακτικά ATAG.)

(19) Σε συνεδρίαση της IRMA στο Παρίσι στις 10 και 11 Μαΐου 1973 αποφασίστηκε όσον αφορά τις αυξήσεις τιμών ότι:

«Εφόσον δεν είναι δυνατό να αυξηθούν γενικά οι τιμές κατά ορισμένη ποσοστιαία αναλογία, αποφασίστηκε το εξής: Επαφίεται στο συντονιστή να αυξήσει την τιμή επειδή γνωρίζει καλύτερα τη δική του αγορά.»

Συμφωνήθηκε επίσης στη συνεδρίαση ότι στο βαθμό που πρόκειται «για εθνικές αγορές η μη συνεργασία ήταν αποδεκτή μόνο όσον αφορά κυλίνδρους από χάλυβα αλλά δεν ίσχυε καθόλου σαν κανόνας όσον αφορά κυλίνδρους από σίδηρο». Αναφέρθηκε επίσης για πρώτη φορά ότι η εταιρεία 1), SA Fonderies de Chênée, ήταν μέλος (δρώντας σαν συντονιστής). Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν οι 2), 3), 4), 5), 7), 8), 10), 11), 12), 13), 14), 17), 18), 20), 21), 22), 23), 27), 28), 29), 35) και 36). (Πηγή: πρακτικά ATAG.)

(20) Σε συνεδρίαση της IRMA στο Βερολίνο στις 5 και 6 Οκτωβρίου 1973 αποφασίσθηκε ότι η μη συνεργασία ήταν αποδεκτή μόνο όσον αφορά κυλίνδρους από χυτοχάλυβα και όχι όσον αφορά κυλίνδρους από χυτοσίδηρο ή με βάση το χάλυβα. Αποφασίστηκε επίσης ότι «όλοι οι αντιπρόσωποι έχουν το δικαίωμα αυξήσεως των τιμών κατά 10 % για παραδόσεις που αρχίζουν την 1η Ιανουαρίου 1974 (με εξαίρεση τον γαλλικό όμιλο, ο οποίος, χάρη στην αναθεωρημένη του διατύπωση, έχει διαρκή [sic] [;κανονική] αύξηση τιμής)». Στη συνεδρίαση αυτή ελήφθη επίσης απόφαση σχετικά με ένα σύστημα συναγερμού που ισχύει στην περίπτωση που τα γερμανικά μέλη δεχτούν ξαφνική επιθεώρηση από μια «αρχή». Τα πρακτικά ATAG δηλώνουν:

«Στην περίπτωση κατά την οποία μια γερμανική εταιρεία δέχεται την επίσκεψη μιας αρχής, πλη-

ροφορεί την ATAG, η οποία στέλνει ουδέτερο μήνυμα σε όλα τα άλλα μέλη, συμβουλεύοντας αυτά να μη στέλνουν μηνύματα τέλεξ στα γερμανικά μέλη μέχρι να βελτιωθεί η κατάσταση.

Αυτή η πρόταση συναγερμού είναι:

"στοιχεία: IRMA
Προς τον κ. . . .
Τα στοιχεία εκ μέρους μιας γερμανικής εταιρείας για την επόμενη μελέτη αγοράς είναι εσφαλμένα. Θα διανεμηθούν ως εκ τούτου σε μεταγενέστερη ημερομηνία."

Η πρόταση που προσδιορίζει το τέλος του συναγερμού είναι:

"στοιχεία IRMA:
Προς τον κ. . . .
Λάβαμε τα αρθά στοιχεία εκ μέρους της γερμανικής εταιρείας. Θα λάβετε τη μελέτη αγοράς σε λίγες μέρες. Σας ευχαριστώ για την κατανόησή σας."».

Ένα αναθεωρημένο σχέδιο των γενικών διατάξεων της IRMA, το οποίο συμπεριλάμβανε τις διάφορες τροποποιήσεις στο σύστημα, που έγιναν από την ίδρυση της IRMA το 1971, κυκλοφόρησε μεταξύ των μελών μαζί με αυτά τα πρακτικά.

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν οι 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 17), 20), 21), 23), 27), 28), 29), 35), και 36). (*Πηγή:* πρακτικά ATAG.)

(21) Ένα παράδειγμα του συστήματος της IRMA που ίσχυε τότε δίνεται από την ανταλλαγή τηλεγραφημάτων μεταξύ των 2) και 23) το Σεπτέμβριο και Οκτώβριο 1973, σχετικά με αίτηση παροχής πληροφοριών για προϊόντα σε κυλίνδρους, η οποία αποδεικνύει τη συνεργασία στις ελάχιστες τιμές που πρόκειται να προσφερθούν. Οι διακανονισμοί της ATAG, όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων, τηρήθηκαν πιστά σε συνάρτηση με αυτή την αίτηση παροχής πληροφοριών.

(22) Η British Rollmakers Corporation [33)] με τις θυγατρικές της 28), 29), 30), 31) και 32), μαζί με την Davy Roll Company [27)], αποσύρθηκαν προσωρινά από την IRMA (μεταξύ Νοεμβρίου 1973 και Σεπτεμβρίου 1974) εξαιτίας μιας αναφοράς για πλειοδοτική προσφορά προς την επιτροπή μονοπωλίων του Ηνωμένου Βασιλείου. Ο γαλλικός όμιλος επίσης αποσύρθηκε προσωρινά από την IRMA (για την περίοδο από τις 15 Ιουλίου έως τον Οκτώβριο του 1974) εξαιτίας της διεξαγωγής μιας έρευνας εναντίον ενός από τα μέλη της.

Διεθνής συνεργασία ως προς τις τιμές το 1974 – Μεμονωμένες υποθέσεις

(23) Αποδεικτικά στοιχεία για το ισχύον σύστημα IRMA κατά την περίοδο από το Φεβρουάριο έως τον Απρίλιο 1974 παρέχονται από μία σειρά τέλεξ που βρέθηκαν στην 23). Αυτά έχουν σχέση με 30 διαφορετικές αιτήσεις παροχής πληροφοριών, σχετικά με τις οποίες οι 2), 3), 4), 5), 8), 13), 18), 19), 22), 23), 27), 35) και 36) συνεργάστηκαν σε μία ή περισσότερες περιπτώσεις.

(24) Οι 30 προαναφερόμενες περιπτώσεις αντιπροσωπεύουν μόνο ένα μικρό δείγμα όλων των αιτήσεων παροχής πληροφοριών που αντιμετωπίστηκαν μέσω της ATAG το 1974. Συνολικά αναφέρθηκαν 2 538 περιπτώσεις αιτήσεως παροχής πληροφοριών μέσω της ATAG κατά τη διάρκεια του έτους 1974, με μέσο όρο 3,1 κοινοποιήσεις ανά περίπτωση αιτήσεως παροχής πληροφοριών. Ο βρετανικός όμιλος εξαιρέθηκε μέχρι το τέλος του Σεπτεμβρίου αυτού του έτους και ο γαλλικός όμιλος από 15 Ιουλίου μέχρι τις αρχές Οκτωβρίου.

Περαιτέρω εξελίξεις του συστήματος της IRMA (1974 – 1977)

(25) Σε συνεδρίαση της IRMA που έγινε στην Palma de Mallorca στις 10 και 11 Οκτωβρίου 1974, οι βρετανικοί και γαλλικοί όμιλοι ανακοίνωσαν ότι επρόκειτο να αρχίσουν πάλι τις κοινοποιήσεις. Στη γαλλική περίπτωση, όμως, όλες οι επικοινωνίες επρόκειτο εφεξής να γίνονται μέσω της Fabricyl [17)], η οποία θα ήταν ο μόνος συντονιστής στη Γαλλία. Ο βρετανικός όμιλος ανέφερε ότι στην πράξη δεν σταμάτησαν να συνεργάζονται εν τω μεταξύ. Τρεις μικροί ιταλοί κατασκευαστές προϊόντων σε κυλίνδρους εγιναν δεκτοί ως μέλη σ' αυτή τη συνεδρίαση – 24), 25) και 26) – και συμφωνήθηκε ότι θα προβαίνουν σε κοινοποιήσεις, σχετικά με τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών και θα έρχονται σε επαφή μέσω της 23). Από την 1η Οκτωβρίου 1974 η γερμανική εταιρεία [15)] διέκοψε τη συνεργασία της στην IRMA και οι γερμανοί κατασκευαστές άρχισαν να διαπραγματεύονται απευθείας με την ATAG, ενώ οι γερμανοί συντονιστές ορίζονταν από την ATAG.

(26) Τα πρακτικά της συνεδριάσεως της 10ης και 11ης Οκτωβρίου 1974 περιλαμβάνουν την ακόλουθη διαβεβαίωση για την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας μέσω της IRMA:

«Οι κανόνες μας πρέπει να μας επιτρέψουν να λάβουμε τις μέγιστες τιμές, λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης της αγοράς. Χάρη σε αυτούς τους κανόνες ήταν δυνατό να διπλασιάσουμε τις τιμές στην Ιταλία, αλλά ο σκοπός που επιδιώκαμε να φτάσουν το ευρωπαϊκό επίπεδο δεν έχει ακόμα επιτευχθεί.»

(27) Παραβρέθηκαν στη συνεδρίαση της 10ης και 11ης Οκτωβρίου 1974 οι 1), 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 10), 13), 14), 17), 19), 21), 23), 24), 25), 26), 27), 28), 29), 35) και 36). [*Πηγή:* πρακτικά ATAG· συνημμένα στα εν λόγω πρακτικά ήταν α) κείμενο που είχε πρόσφατα συνταχθεί σχετικά με γενικές διατάξεις της IRMA· και β) αναθεωρημένος κατάλογος την μελών της IRMA – όλες οι εταιρείες και ενώσεις που αναφέρονται στο σημείο 4 συμπεριλαμβάνονται σε αυτό τον κατάλογο με εξαίρεση τις 15), 16), 33) και 34).] Οι αναθεωρημένες γενικές διατάξεις περιγράφουν το ρόλο του συντονιστή στον καθορισμό των τιμών ως εξής:

«Ο συντονιστής ανακοινώνει αυτόματα και το συντομότερο δυνατόν τις τιμές και το χρόνο ισχύος τους στους συμμετέχοντες. Κατά κανόνα, δίνονται δύο τιμές: α) η τιμή προσφοράς, β) η

κατώτατη δυνατή τιμή. Στην περίπτωση κατά την οποία έχει διαβιβαστεί μόνο μία τιμή, αυτή θεωρείται ότι είναι η κατώτατη δυνατή τιμή . . . Σε κάθε περίπτωση, η πρώτη προσφερόμενη τιμή πρέπει να είναι αρκετά υψηλότερη από την κατώτατη δυνατή τιμή.»

Η συνοδευτική επιστολή της ATAG με την οποία συναπεστάλησαν οι αναθεωρημένες γενικές διατάξεις δηλώνει:

«Εσωκλείω τα πρακτικά του τελευταίου διεθνούς συνεδρίου των κατασκευαστών κυλίνδρων . . . καθώς επίσης μια νέα έκδοση των γενικών διατάξεών σας που περιλαμβάνει τις *τροποποιήσεις που συμφωνήθηκαν στη συνεδρίαση*».

(28) *Τα πρακτικά των συνεδριάσεων της* IRMA *που έγιναν στη Ζυρίχη στις 23 Ιανουαρίου 1975, στη Στοκχόλμη στις 5 και 6 Ιουνίου 1975 και στη Γενεύη στις 23 και 24 Οκτωβρίου 1975 αποδεικνύουν ότι οι συμφωνίες* IRMA *συνέχισαν να ισχύουν κατά τη διάρκεια του έτους 1975. Τον Ιούνιο δηλώθηκε ότι: «το σύστημα της* IRMA *είχε θετικά αποτελέσματα κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών». Αποφασίστηκε, επίσης, ότι η συνεργασία στις «εγχώριες αγορές» πρέπει να γίνει υποχρεωτική, όσον αφορά τους κυλίνδρους από χυτοχάλυβα (καθώς επίσης και με τους κυλίνδρους με βάση το χάλυβα και τους κυλίνδρους από χυτοσίδηρο). Η* Gontermann-Peipers δέχτηκε τον κανόνα μόνο στο βαθμό που πρόκειται για κυλίνδρους με περιεκτικότητα άνθρακα 1,8 % και άνω.

(29) Η συνεδρίαση της IRMA στις 23 και 24 Οκτωβρίου 1975 ενέκρινε τις αναθεωρημένες γενικές διατάξεις της 26ης Ιουνίου 1975 και έλαβε ορισμένα συμπληρωματικά μετρα, που είχαν σαν σκοπό να ενισχύσουν τις συμφωνίες IRMA, οι οποίες αντιμετώπιζαν προβλήματα λόγω της επιδείνωσης της κατάστασης της αγοράς. Τα εν λόγω μέτρα περιλάμβαναν την ίδρυση τριών οργάνων για μια δοκιμαστική περίοδο έξι μηνών:

1. την κανονική γενική συνέλευση, η οποία συνέρχεται κάθε έξι μήνες, όπως στο παρελθόν·
2. μια εκτελεστική επιτροπή η οποία αποτελείται από δέκα πρόσωπα, με εκτελεστική εξουσία, από τις διάφορες χώρες μέλη, και η οποία συνέρχεται κάθε έξι εβδομάδες για να συζητήσει τα τρέχοντα προβλήματα και να προετοιμάσει τη γενική συνέλευση·
3. μια τεχνική επιτροπή, η οποία συνέρχεται κάθε Παρασκευή για να συζητήσει ιδιαίτερες συμφωνίες μεταξύ των αντιπροσώπων των εταιρειών, που έχουν λάβει την εν λόγω αίτηση παροχής πληροφοριών.

Ο αντικειμενικός σκοπός αυτής της τρίπτυχης διάρθρωσης περιγράφεται στα πρακτικά ATAG ως εξής:

«για να αποφευχθεί η πτώση των τιμών και να επιτευχθεί, αν είναι δυνατόν, η αύξησή τους, καθώς επίσης για να αποφευχθεί η πώληση σε τιμές χαμηλότερες, γνωρίζοντας ότι ο συνολικός όγκος των παραγγελιών δεν μπορεί να μεταβληθεί με την πώληση σε τιμές χαμηλότερες. Κάθε μέλος πρέπει να περιοριστεί στο τμήμα της αγοράς που του ανήκει (σε % αναλογία)».

Στη συνεδρίαση του Οκτωβρίου 1975 παραβρέθηκαν οι 1), 2), 3), 4), 5), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 17), 18), 19), 20), 21), 23), 24), 25), 26), 27), 28), 35) και 36).

(30) Σε συνεδρίαση της εκτελεστικής επιτροπής που έγινε στις 12 Δεκεμβρίου 1975, αποφασίστηκε ότι κάθε συντονιστής οφείλει να προσπαθήσει να «διανείμει» τουλάχιστον δύο παραγγελίες μεταξύ των συμμετεχόντων, που έλαβαν παραγγελίες στο παρελθόν από τον εν λόγω πελάτη. Εκείνοι που δεν έχουν προηγουμένως προμηθεύσει τον ενδιαφερόμενο πελάτη είναι υποχρεωμένοι να προσφέρουν υψηλότερη τιμή και όχι την ελάχιστη τιμή. (*Πηγή:* πρακτικά ATAG.)

(31) Σε συνεδρίαση της εκτελεστικής επιτροπής που έγινε στις 12 Φεβρουαρίου 1976 αποφασίστηκε, σαν προληπτικό μέτρο στην περίπτωση ερευνών για την ύπαρξη καρτέλ, να χρησιμοποιηθεί κώδικας αντί των συντμήσεων των ονομάτων των μελών που χρησιμοποιούνταν μέχρι τώρα από την ATAG. Συμφωνήθηκε να μειώσουν τις συνεδριάσεις της τεχνικής επιτροπής, η οποία θα συνέρχεται μία φορά κάθε τέσσερις εβδομάδες. (*Πηγή:* πρακτικά ATAG.)

(32) Σε γενική συνέλευση της IRMA που έγινε στις 20 και 21 Μαΐου 1976 στη Βιέννη, συμφωνήθηκε να χρησιμοποιηθεί ο νέος κώδικας αμέσως, σύμφωνα με τον οποίο τα ονόματα των μελών αντικαταστάθηκαν με αριθμούς σύμφωνα με έναν κατάλογο με ημερομηνία «15 Μαΐου 1976». Συμφωνήθηκε επίσης να εφαρμοστεί σύστημα κατανομής για τις παραγγελίες της «εσωτερικής αγοράς», για δοκιμαστική περίοδο έξι μηνών. Σύμφωνα με το σύστημα αυτό:

1. στις περιπτώσεις στις οποίες ο συντονιστής γνωρίζει τον καθιερωμένο προμηθευτή (προμηθευτές), «ζητά από τους συμμετέχοντες, που δεν είναι καθιερωμένοι προμηθευτές, να προσφέρουν σε υψηλότερη τιμή και να αποσυρθούν από τη διαπραγμάτευση»·

2. «οι αιτήσεις για την παροχή πληροφοριών μεγάλης εκτάσεως κατανέμονται μεταξύ των καθιερωμένων προμηθευτών, και καταβάλλεται προσπάθεια να γίνει η κατανομή σύμφωνα με τις επιθυμίες του πελάτη. Μόνο ένας μέτοχος διαπραγματεύεται καθορισμένο(α) προϊόν(τα), ενώ παράλληλα προστατεύεται από τους άλλους μετόχους. Για άλλα προϊόντα προσφέρει υψηλότερες τιμές και προστατεύει αντίστοιχα έναν άλλο μέτοχο και ούτω καθεξής. Οι τιμές πρέπει να καθορίζονται σύμφωνα με αυτά.»

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν οι 1), 2), 3), 4), 5), 8), 10), 12), 13), 14), 17), 18), 19), 20), 21), 23), 24), 27), 29), 35) και 36). (*Πηγή:* πρακτικά ATAG, επιστολή της ATAG της 25ης Μαΐου 1976 και ο κωδικοποιημένος κατάλογος.)

(33) Ένα εσωτερικό υπόμνημα που βρέθηκε στην 4), σχετικά με αίτηση παροχής πληροφοριών τον Ιούλιο

1976 από παραγωγό σιδήρου και χάλυβα, περιλαμβάνει την υπόμνηση:

«Πρέπει να ληφθεί πρόνοια να μην ορισθεί σταθερή τιμή πώλησης, χωρίς προηγουμένως να αναφερθεί το θέμα στον κ. – στη Fonderies de Ch» [δηλαδή τη Chênée – 1)].

(34) Παράδειγμα συνεδρίασης της τεχνικής επιτροπής μεταξύ κατασκευαστών κυλίνδρων, που ενδιαφέρονταν για ειδικές αιτήσεις παροχής πληροφοριών, είναι η συνάντηση που έγινε στο αεροδρόμιο των Βρυξελλών στις 17 Σεπτεμβρίου 1976 μεταξύ αντιπροσώπων των 3), 4), 13), 14), 23), 27) και 28). Ένα υπόμνημα από τη συνάντηση δηλώνει:

«Η συνέλευση έχει συγκληθεί από τους βέλγους με σκοπό να συζητηθούν οι τιμές σχετικά με τις πρόσφατες αιτήσεις παροχής πληροφοριών . . . και να τονιστεί σε όλους τους συμμετέχοντες η σκοπιμότητα να τηρηθούν οι συμφωνημένες ελάχιστες τιμές.»

(35) Σε γενική συνέλευση της IRMA που έγινε στο Gleneagles, στη Σκωτία, στις 7 Οκτωβρίου 1976, αποφασίστηκε ότι ήταν απαραίτητο να δημιουργηθεί μικρή επιτροπή για να προτείνει μια άλλη βάση για συνεργασία, επειδή το σύστημα χορηγήσεων δεν λειτουργούσε σωστά. Η εν λόγω επιτροπή, αποτελούμενη από έναν αντιπρόσωπο καθεμιάς από τις επτά συμμετέχουσες χώρες, συνήλθε στη Ζυρίχη, στις 29 Οκτωβρίου 1976, και έκανε αποδεκτή με πλειοψηφία την εφαρμογή συστήματος ποσοστώσεων, που βασίζεται στις ποσότητες σε τόνους που φορτώθηκαν κατά την περίοδο αναφοράς. Το σύστημα αυτό εφαρμόζεται στις «εθνικές αγορές» και για όλους τους τύπους και ποιότητες προϊόντων σε κυλίνδρους. (*Πηγή:* πρακτικά ATAG των δύο συνεδριάσεων και σημειώσεις από τη συνεδρίαση της 29ης Οκτωβρίου.)

(36) Σε γενική συνέλευση της IRMA που έγινε στη Ζυρίχη, στις 3 Μαρτίου 1977, εν όψει της κακής κατάστασης της αγοράς και της κακής λειτουργίας της συνεργασίας, αποφασίστηκε να τροποποιηθούν οι συμφωνίες ως εξής:

«*Απόφαση 1*

Κάθε περίπτωση αιτήσεως παροχής πληροφοριών . . . πρέπει να αναφέρεται στην ATAG, και η καθεμία χωριστά να συνοδεύεται από την κοινοποίηση αν η συνεργασία ως προς τις τιμές είναι αποδεκτή ή όχι. Η ATAG αποστέλλει όλες τις πληροφορίες στους συμμετέχοντες. Η συνεργασία περιορίζεται σε εκείνες τις περιπτώσεις για τις οποίες όλοι ή οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες συμφωνούν να γίνει έτσι. Πλήρης συνεργασία θα αποκατασταθεί, αφού βελτιωθεί η κατάσταση της αγοράς.»

«*Απόφαση 2*

Κατά τη διάρκεια της περιόδου, όπου είναι αδύνατη η πλήρης συνεργασία, θα πραγματοποιούνται ανεπίσημες συνεδριάσεις κάθε δύο μήνες, για να διατηρηθούν οι προσωπικές επαφές.»

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν οι 2), 4), 5), 8), 10), 13), 14), 17), 23) και 36). (*Πηγή:* πρακτικά ATAG.)

(37) Σε συνεδρίαση που έγινε στο Παρίσι στις 28 και 29 Απριλίου 1977:

«Οι διάφοροι όμιλοι ανέλαβαν την υποχρέωση να επικοινωνήσουν και να συνεργάζονται σε όλες τις "εθνικές αγορές" για μια περίοδο δύο μηνών και να ακολουθούν πολιτική "αληθών και πραγματικών τιμών".» (*Πηγή:* πρακτικά.)

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν οι 1), 2), 3), 4), 5), 8), 10), 13), 14), 17), 18), 20), 21), 22), 23), 27), 28), 29), 35) και 36).

Αποχώρηση της ATAG και αναθεώρηση των συμφωνιών διεθνούς συνεργασίας ως προς τις τιμές

(38) Σε επιστολή προς τα μέλη της IRMA με ημερομηνία 12 Μαΐου 1977, η ATAG ανακοίνωσε την πρόθεσή της να παύσει τις δραστηριότητές της σχετικά με την οργάνωσή τους και να απαλλαγεί από τα καθήκοντά της, το αργότερο μέχρι το τέλος του Αυγούστου 1977.

(39) Σε συνεδρίαση των μελών της IRMA που έγινε στις Βρυξέλλες στις 30 Ιουνίου 1977, αποφασίστηκε ότι το σύστημα ουδέτερου οργανωτή (της ATAG) θα αντικατασταθεί με απλοποιημένη ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία οι συντονιστές θα ορίζονται εκ των προτέρων μεταξύ των κατασκευαστών κυλίνδρων, είτε με την επιλογή ενός γνωστού μοναδικού συντονιστή για μια χώρα είτε με την επιλογή ιδιαίτερων κατασκευαστών σαν μόνιμων συντονιστών για ιδιαίτερους πελάτες. (*Πηγή:* πρακτικά της συνεδρίασης.)

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν οι 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 17), 18), 20), 21), 22), 23), 27), 28), 35) και 36).

(40) Σε συνεδρίαση που έγινε στο Μόναχο στις 17 και 19 Νοεμβρίου 1977, συμφωνήθηκε επίσημα να συνεχιστεί η υποβολή εκθέσεων σχετικά με όλες τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών στην εσωτερική αγορά για όλες τις κατηγορίες κυλίνδρων και ο ορισμός «εσωτερική αγορά» παρέμεινε αμετάβλητος. Κάθε εταιρεία που προβαίνει σε κοινοποίηση θεωρείται ότι είναι έτοιμη να συνεργαστεί, εκτός εάν δηλώσει ρητά το αντίθετο κατά την κοινοποίηση. Οι προσφερόμενες τιμές πρέπει να είναι ανώτερες της ελάχιστης τιμής και η ελάχιστη τιμή δεν επρόκειτο σε καμία περίπτωση να μειωθεί.

Διεθνής συνεργασία ως προς τις τιμές ισχύουσα κατά το 1977 – Μεμονωμένες περιπτώσεις

(41) Αποδεικτικά στοιχεία για το σύστημα που ίσχυε κατά τη διάρκεια του 1977 παρέχονται από τέλεξ ή υπομνήματα σχετικά με δώδεκα διαφορετικές αιτήσεις παροχής πληροφοριών. Κατασκευαστές που συμμετείχαν στη συνεργασία σε μια ή σε περισσότερες από τις εν λόγω υποθέσεις είναι οι 1), 2), 3), 9), 10), 11), 13), 14), 18), 19), 20), 22), 23), 27), 28), 35) και 36).

Η διεθνής συνεργασία ως προς τις τιμές συνεχίζεται το 1978

(42) Σε συνεδρίαση που έγινε στη Φραγκφούρτη στις 23 Φεβρουαρίου 1978 μεταξύ των κατασκευαστών κυλίνδρων στην οποία πήραν μέρος και οι επτά

εθνικές ομάδες, επιβεβαιώθηκε η ανάγκη για τη συνέχιση της συνεργασίας. Τα πρακτικά της συνεδρίασης αναφέρουν: «Οι συμμετέχοντες θα καταβάλουν προσπάθεια να αυξήσουν τις τιμές περίπου 5 έως 10 % (με εξαίρεση τη Μεγάλη Βρετανία, η οποία πάντως θα υποστεί την αύξηση σε άλλες αγορές).» Και οι επτά εθνικές ομάδες παραβρέθηκαν σε συνεδρίαση στο Παρίσι στις 24 Απριλίου 1978, όπου αποφασίστηκε ότι:

«1. η κοινοποίηση πρέπει να γίνεται χωρίς εξαίρεση κατά 100 %·
2. όλοι οι συμμετέχοντες συνεργάζονται στον πρώτο γύρο·
3. οι τιμές θα αυξηθούν κατά μία ορισμένη ποσοστιαία αναλογία (που δεν ορίζεται γενικά) και η αύξηση θα γίνει στο ίδιο νόμισμα και βάσει της τελευταίας τιμής που προσφέρθηκε. Οι τιμές δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να είναι χαμηλότερες.» (*Πηγή:* σημειώσεις από τα πρακτικά.)

Παρόντες στη συνεδρίαση του Φεβρουαρίου ήταν αντιπρόσωποι από τις 3), 8), 10), 17), 23), 27), 35) και 36). Παρόντες στη συνεδρίαση του Απριλίου ήταν αντιπρόσωποι από τις 4), 8), 10), 17), 18), 19), 23), 27), 28), 35) και 36).

(43) Σε συνεδρίαση στη Ρώμη που έγινε στις 13 Οκτωβρίου 1978, αναφέρθηκε ότι η Gontermann-Peipers [9)] είχε παραιτηθεί από τον γερμανικό όμιλο αλλά ότι οι θυγατρικές εταιρείες τής 9) στο Βέλγιο και στη Γαλλία συνεργάζονταν ικανοποιητικά. Αποφασίστηκε ομόφωνα να συνεχιστεί η υποβολή εκθέσεων σχετικά με όλες τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών από τις εθνικές αγορές (Δυτική Ευρώπη εξαιρουμένης της Ισπανίας). «Αυτό θα καταστήσει τουλάχιστον δυνατές τις διμερείς συμφωνίες, παρά το γεγονός ότι ο πραγματικός σκοπός ήταν να επιτευχθεί συνεργασία.» Τονίστηκε ότι ο συντονιστής οφείλει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να εξασφαλίσει όσον το δυνατόν ευρύτερη συνεργασία. (*Πηγή:* πρακτικά της συνεδρίασης.)

Παρόντες στη συνεδρίαση ήταν αντιπρόσωποι των 2), 5), 6), 7), 8), 10), 11), 12), 13), 14), 17), 18), 21), 22), 23), 24), 25), 26), 27), 28), 29), 35) και 36).

(44) Αποδεικτικά στοιχεία για το σύστημα συνεργασίας στις τιμές που ίσχυε κατά τη διάρκεια του 1978 παρέχονται από τα τέλεξ ή τις σημειώσεις σχετικά με 20 διαφορετικές αιτήσεις παροχής πληροφοριών. Σε μία ή περισσότερες από τις εν λόγω υποθέσεις συμμετείχαν οι 1), 2), 3), 4), 5), 8), 9), 10), 12), 13), 17), 19), 20), 23), 27), 28), 35) και 36).

Έρευνα στη Γερμανία, 1979

(45) Τον Ιανουάριο 1979 (στις 23 και 24 αυτού του μήνα) επιθεωρητές του Bundeskartellamt (B Kart A) διεξήγαγαν έρευνα στα γραφεία των γερμανών μελών της IRMA. Η Επιτροπή έλαβε γνώση 11 αιτήσεων παροχής πληροφοριών, οι οποίες αποτέλεσαν το θέμα της συνεργασίας στις τιμές κατά τη διάρκεια εκείνου του μήνα. Κατασκευαστές που συμμετείχαν ήταν οι 2), 3), 4), 7), 8), 10), 20), 22), 23), 24), 27) και 36).

Η διεθνής συνεργασία ως προς τις τιμές συνεχίζεται το 1979 και 1980 – Μερικές μεμονωμένες περιπτώσεις

(46) Μετά από την έρευνα που έγινε στη Γερμανία, η συνεργασία ως προς τις τιμές έμεινε προσωρινά στάσιμη. Πάντως, στο μεταξύ, η διεθνής συνεργασία ως προς τις τιμές επαναλήφθηκε σε ένα ορισμένο μέτρο. Αποδεικτικά στοιχεία για το γεγονός αυτό αποτελούν τα εξής:

i) Υπόσχεση της 23) στην 27), με ημερομηνία 23 Ιουλίου 1979, να συνεργαστεί, όσον αφορά τις τιμές, στο μέλλον, μετά από παρεξήγηση σχετικά με μία ιδιαίτερη αίτηση παροχής πληροφοριών.

ii) Εσωτερική σημείωση της 28) με ημερομηνία 31 Αυγούστου 1979, η οποία δηλώνει:
«Ο κ. Χ της SAFAK [4)] τηλεφώνησε σήμερα (31 Αυγούστου 1979) . . . ότι μόλις έλαβαν μια αίτηση παροχής πληροφοριών. Του έδωσα την τιμή μας των 9 900 λιρών για τους Ind. Chill rolls».

iii) Εσωτερικό υπόμνημα της 3), με ημερομηνία 13 Σεπτεμβρίου 1979, το οποίο αναφέρει σχετικά με μία αίτηση:
«Η τιμή που προσφέρθηκε από τη SSE [23)] είναι η ελάχιστη τιμή της Fabrilyl – 500 γαλλικά φράγκα . . . . . Αυτός [ο κ. Χ της 23)] ελπίζει ότι η συνεργασία θα είναι επιτυχής, όπως και κατά το προηγούμενο έτος.»

iv) Υπομνήματα και τέλεξ τον Φεβρουάριο του 1980 σχετικά με μια αίτηση για κυλίνδρους για ένα ελασματουργείο. Από το συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο προκύπτει ότι η 4) ήταν συντονιστής και καθόριζε τις ελάχιστες τιμές. Ήταν καθήκον της 3) να ενημερώνει ορισμένους ανταγωνιστές.

v) Υπομνήματα, επιστολές και τέλεξ τον Μάιο 1980 σχετικά με μια αίτηση για κυλίνδρους από σίδηρο. Η 3) καθόρισε την ελάχιστη τιμή σε 50 βελγικά φράγκα ανά χιλιόγραμμο και την διαβίβασε στους ανταγωνιστές. Μια ανακοίνωση στις 22 Μαΐου 1980 αναφέρει: «Η MK [3)] θα προσφέρει σε τιμή 52 φράγκων, η AK [36)] στην τιμή των 53,50, η SSE [23)] στην τιμή των 55, η SA [4)] στην τιμή των 52,50.»

(47) Για να συναψιστεί η κατάσταση σχετικά με τη διεθνή συνεργασία ως προς τις τιμές κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ της έρευνας του Bundeskartellamt (B Kart A) στις 23 και 24 Ιανουαρίου 1979 στη Γερμανία και της έρευνας από επιθεωρητές της Επιτροπής στις 26 και 27 Ιουνίου 1980 στο Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία και Ηνωμένο Βασίλειο, είναι σαφές ότι η εν λόγω συνεργασία συνεχίστηκε, σε μία περιορισμένη και περισσότερο «ad hoc» βάση, και συμμετείχαν τουλάχιστον οι ακόλουθοι κατασκευαστές κυλίνδρων σε μία ή περισσότερες περιπτώσεις: 3), 4), 23), 27), 28) και 36).

Όσον αφορά τη Fabricyl [17)], φαίνεται από το σημείο 46 iii), ότι η συγκεκριμένη ένωση ασκούσε το ρόλο του συντονιστή για τη γαλλική ομάδα τον Σεπτέμβριο του 1979.

Β. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ – ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΩΝ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

(48) Στην περίπτωση των άλλων κατασκευαστών, η διεθνής συνεργασία ως προς τις τιμές ενισχύθηκε από συμφωνία διάρκειας πέντε ετών από την 1η Ιανουαρίου 1976 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1980, που είχε ως σκοπό να εξασφαλίσει για τους συμμετόχους τη διατήρηση των παραδοσιακών τμημάτων αγοράς στη Γαλλία και το Saar. Η συμφωνία είναι ενσωματωμένη σε ένα έγγραφο που βρέθηκε στη 17) και φέρει τον τίτλο:

«Σκέψεις σχετικά με ένα μηχανισμό για την ορθολογικοποίηση της παραγωγής προϊόντων σε κυλίνδρους»
(«Réflexions sur un mécanisme de rationalisation de la fabrication des cylindres»)

Τα συμβαλλόμενα μέρη («συμβαλλόμενοι») κατατάχθηκαν σε τρεις ομάδες:

1. οι συνδεδεμένες εταιρείες 18) και 19), ενωμένες τώρα σε μία μόνη εταιρεία·
2. 20)·
3. 21) και 22).

Σε καθέναν από τους συμμετέχοντες παραχωρήθηκε ένας δείκτης $33^1/_3$ % που αντιπροσωπεύει το καθιερωμένο του τμήμα αγοράς στη Γαλλία και το Saar και ιδρύθηκε ένα ταμείο, καλούμενο «Ταμείο Αμοιβαίας Βοήθειας» («Caisse d'Entraide»). Όπως αναφέρεται στη συμφωνία, η οποία καλύπτει όλες τις ποιότητες κυλίνδρων με περιεκτικότητα σε άνθρακα μεγαλύτερη από 1,8 %:

«Ο σκοπός του Ταμείου Αμοιβαίας Βοήθειας είναι να εξασφαλίσει την οικονομική υποστήριξη των επιχειρήσεων, των οποίων ο πραγματικός όγκος προϊόντων προς παράδοση σε δεδομένη περίοδο είναι χαμηλότερος από τον καλούμενο ''ενδεικτικό όγκο''.»

(49) Αν οι παραδόσεις προϊόντων που πραγματοποιήθηκαν από ένα συμβαλλόμενο μέρος ήταν υψηλότερες από αυτόν «τον ενδεικτικό όγκο» σε δεδομένη περίοδο έξι μηνών, ο συμβαλλόμενος όφειλε να πληρώσει εισφορά στο Ταμείο Αμοιβαίας Βοήθειας. Η συμφωνία προέβλεπε ότι στο τέλος του οικονομικού έτους οι πόροι του Ταμείου Αμοιβαίας Βοήθειας διανέμονται εκ νέου στα συμβαλλόμενα μέρη, των οποίων οι παραδόσεις των προϊόντων ήταν κάτω από τον «ενδεικτικό όγκο», αφού αφαιρεθεί πιθανόν ορισμένο μέρος των κεφαλαίων για εξαγωγική ενίσχυση (βλέπε επόμενη παράγραφο).

(50) Η συμφωνία περί κατανομής της αγοράς που περιγράφεται ανωτέρω περιλάμβανε μια ρήτρα, που προέβλεπε ότι ένα μέρος από τους πόρους του Ταμείου Αμοιβαίας Βοήθειας μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την υποστήριξη των εξαγωγών των συμβαλλόμενων μερών. Βάσει αυτού, τα ίδια συμβαλλόμενα μέρη συνήψαν μια συμφωνία για ενίσχυση των εξαγωγών στις 10 Ιουνίου 1977, με αναδρομική ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1977, η οποία ίσχυε για περίοδο τριών ετών, και κάλυπτε τους ίδιους τύπους κυλίνδρων όπως και η συμφωνία περί κατανομής της αγοράς. Προβλέφθηκε επίσης ένα Ταμείο Ενίσχυσης των Εξαγωγών, το οποίο, εκτός από τα ποσά που λάμβανε από το Ταμείο Αμοιβαίας Βοήθειας, δεχόταν επίσης συνεισφορές βάσει καθορισμένου αλλά αναθεωρήσιμου συντελεστή 2,5 % της αξίας του συνολικού όγκου των προϊόντων που φορτώθηκαν κατά το προηγούμενο έτος στη Γαλλία. Στο τέλος κάθε έτους προβλεπετόταν η διανομή του συνόλου ή μέρους των κεφαλαίων του ταμείου στα συμβαλλόμενα μέρη ανάλογα με τις παραδόσεις τους προς εξαγωγή.

(51) Απόδειξη του γεγονότος, ότι οι συμφωνίες που περιγράφονται στα σημεία 48, 49 και 50 εφαρμόζονταν πραγματικά, αποτελούν τα περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία που βρέθηκαν στη 17), η οποία ήταν επιφορτισμένη με τη διαχείριση των δύο ταμείων μέσω διαχειριστή («Fondé de Pouvoir»). Τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία περιλαμβάνουν τους απολογισμούς του Ταμείου Ενισχύσεως των Εξαγωγών για το 1977, τους απολογισμούς του Ταμείου Αμοιβαίας Βοήθειας για το 1978, με ημερομηνία 3 Ιουλίου 1979, και αποδείξεις πληρωμών στα πλαίσια του σχεδίου αυτού.

Επιπλέον, σε συνεδρίαση των συμβαλλόμενων μερών που έγινε στις 10 Ιουλίου 1979 συμφωνήθηκε:

«να διατηρηθούν για το 1980 οι ίδιες βάσεις για την κατανομή των ποσών (''ποσοστώσεις''), όπως και το 1979, δηλαδή μέχρι να λήξει η παρούσα συμφωνία».

Συμφωνήθηκε περαιτέρω, στη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 1979, να αρχίσουν οι προπαρασκευαστικές εργασίες, για να τεθεί σε ισχύ νέα συμφωνία από την 1η Ιανουαρίου 1981.

II. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 85 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΟΚ

(52) Το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ απαγορεύει ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά όλες τις συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, τις αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική, που μπορούν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς.

(53) Βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που αναφέρονται στο μέρος Ι, είναι σαφές ότι οι επιχειρήσεις και οι ενώσεις επιχειρήσεων που αναφέρονται στο σημείο 4 συνήψαν και εφάρμοσαν συμφωνίες και συμμετείχαν σε εναρμονισμένες πρακτικές που απαγορεύονται από το άρθρο 85 παράγραφος 1:

α) Τουλάχιστον από τον Ιανουάριο του 1968 μέχρι το Μάιο του 1971 οι βέλγοι, οι γάλλοι, οι γερμανοί, οι ιταλοί και οι αυστριακοί κατασκευαστές κυλίνδρων συμμετείχαν στην εναρμονισμένη πρακτική της εκ προτέρων διαβουλεύσεως ως

προς τις τιμές, πριν να προβούν σε προσφορές τιμών στην εσωτερική αγορά ο ένας του άλλου. Οι επιχειρήσεις που πήραν μέρος είναι τουλάχιστον οι 2), 3), 4), 20), 23) και 35) μαζί με τις αντίστοιχες γερμανικές και γαλλικές ενώσεις επιχειρήσεων 15) και 17), οι οποίες ενεργούσαν εξ ονόματος των μελών τους. Από τον Μάρτιο έως τον Μάιο 1971, οι βρετανικές επιχειρήσεις 27) και 28) και η σουηδική επιχείρηση 36) πήραν επίσης μέρος στο σύστημα της εκ των προτέρων διαβουλεύσεως.

Από τον Απρίλιο/Μάιο 1971 μέχρι την επέμβαση του Bundeskartellamt (B Kart A) τον Ιανουάριο 1979, οι βέλγοι, οι γάλλοι, οι γερμανοί, οι ιταλοί, οι βρετανοί, οι αυστριακοί και οι σουηδοί κατασκευαστές κυλίνδρων συνήψαν, ανέπτυξαν και εφάρμοσαν λεπτομερέστερη συμφωνία – «συμφωνία IRMA» – και πήραν μέρος στις ανάλογες εναρμονισμένες πρακτικές για να συντονίσουν την κοινοποίηση των μεμονωμένων αιτήσεων και τον καθορισμό των ελάχιστων προσφερόμενων τιμών. Η εν λόγω συμφωνία και οι τροποποιήσεις της ενσωματώνονται στα πρακτικά των διεθνών συνεδριάσεων των κατασκευαστών κυλίνδρων και των ενώσεών τους επιχειρήσεων και στις «γενικές διατάξεις IRMA» στο αρχικό και στο αναθεωρημένο κείμενό τους.

Στη συμφωνία IRMA συμμετείχαν από τον Απρίλιο/Μάιο 1971 οι:

— 2), 3), 4) (Βέλγιο),

— 5), 7), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 16) (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας),

— 17), 18), 19), 22) (Γαλλία),

— 23) (Ιταλία),

— 27), 28), 29), 33), 34) (Ηνωμένο Βασίλειο),

— 35) (Αυστρία),

— 36) Σουηδία).

Είναι φανερό ότι από τον Οκτώβριο του 1971 και τον Φεβρουάριο του 1972, αντίστοιχα, οι 20) και 11) συμμετείχαν επίσης και ότι από τον Οκτώβριο του 1972, η 6) συμμετείχε όσον αφορά τους κυλίνδρους από σίδηρο. Αποδεικτικά στοιχεία από τον Μάιο του 1973 αποδεικνύουν ότι η 1) και η 21) ήταν επίσης αναμεμειγμένες κατά την περίοδο αυτή.

Τρεις μικροί ιταλοί κατασκευαστές πήραν μέρος στη συμφωνία τον Οκτώβριο του 1974: οι 24), 25) και 26).

Η βρετανική ένωση επιχειρήσεων και η γερμανική ένωση επιχειρήσεων διέκοψαν τη συμμετοχή τους στη συμφωνία IRMA το 1972 και τον Οκτώβριο του 1974 αντίστοιχα. Από τον Οκτώβριο του 1974, η 16) δεν ήταν πλέον χωριστό μέλος, επειδή είχε απορροφηθεί από την 9) το 1972.

Κατάλογος των μελών, τον Οκτώβριο του 1974, αποδεικνύει ότι οι 30), 31) και 32) ήταν επίσης χωριστά μέλη της IRMA και ότι ουσιαστικά όλοι οι κατασκευαστές κυλίνδρων των επτά συγκεκριμένων κρατών μαζί με τη γαλλική ένωση επιχειρήσεων συμμετείχαν στην IRMA κατά την περίοδο αυτή.

Κατάλογος των μελών στις 15 Μαΐου 1976 αποδεικνύει ότι η συμμετοχή παρέμεινε αμετάβλητη κατά την ημερομηνία αυτή.

Κατόπιν αυτού η μόνη αποχώρηση από τη συμφωνία πριν από τον Ιανουάριο του 1979 ήταν εκείνη της 9) τον Οκτώβριο του 1978.

Η διεθνής συνεργασία ως προς τις τιμές με τη μορφή εναρμονισμένων πρακτικών που είχαν σαν σκοπό να καθορίσουν τις ελάχιστες τιμές συνεχίστηκε από καιρού εις καιρό κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ των επιθεωρήσεων του Bundeskartellamt (B Kart A) και της Επιτροπής (Ιανουάριος 1979 – Ιούνιος 1980). Στις εν λόγω εναρμονισμένες πρακτικές πήραν μέρος τουλάχιστον οι ακόλουθοι κατασκευαστές κυλίνδρων σε μια ή περισσότερες περιπτώσεις: 3), 4) 23), 27), 28) και 36). Επιπλέον, η γαλλική ένωση επιχειρήσεων 17) συμμετείχε σαν συντονιστής σε μία υπόθεση.

β) Από τον Μάιο του 1969 μέχρι τον Οκτώβριο του 1973, οι κατασκευαστές κυλίνδρων του Βελγίου, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Αυστρίας και της Σουηδίας συμμετείχαν από καιρού εις καιρό στην εναρμονισμένη πρακτική να συμφωνούν γενικές αυξήσεις τιμών βάσει ενός δείκτη. Η εν λόγω πρακτική επαναλήφθηκε τον Φεβρουάριο του 1978 και τον Απρίλιο του 1978. Οι επιχειρήσεις που έλαβαν μέρος σε μία ή περισσότερες από τις συνεδριάσεις στις οποίες αποφασίστηκε η αύξηση των τιμών ήταν οι: 2), 3), 4), 8), 10), 13), 18), 20), 23), 27), 33), 35) και 36). Συμμετείχαν επίσης οι ενώσεις επιχειρήσεων της Γερμανίας, της Γαλλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, 15), 17) και 34), εξ ονόματος των μελών τους.

γ) Τον Μάιο του 1976 οι συμφωνίες IRMA διευρύνθηκαν ώστε να συμπεριλάβουν συμφωνία περί κατανομής της αγοράς για δοκιμαστική περίοδο έξι μηνών· η συμφωνία αυτή περιλάμβανε την κατανομή των παραγγελιών σε καθιερωμένους προμηθευτές μέσω της προμελετημένης προσφοράς σε υψηλότερες τιμές από μη καθιερωμένους προμηθευτές. Στη συνεδρίαση που έγινε στα πλαίσια της συνεδρίασης αυτής έλαβαν μέρος οι ακόλουθες επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων: 1), 2), 3), 4), 5), 8), 10), 12), 13), 14), 17), 18), 19), 20), 21), 23), 24), 27), 29), 35) και 36).

δ) Ο γαλλικός όμιλος συμμετείχε και εφάρμοσε, τουλάχιστον από την 1η Ιανουαρίου 1976 μέχρι τον Ιούλιο του 1979, μια συμφωνία κατανομής της αγοράς όσον αφορά κυλίνδρους από χυτοσίδηρο, με ποσοστώσεις και εξισωτικές πληρωμές, που είχε σκοπό να διατηρήσει για τους συμμετέχοντες τα καθιερωμένα τμήματα της αγοράς στη Γαλλία και στο Σάαρ, μαζί με μια συμφωνία για εξαγωγική ενίσχυση για «γενικές

εξαγωγές» και εξαγωγές στο Σάαρ, από την 1η Ιανουαρίου 1977 μέχρι τουλάχιστον τον Ιούλιο του 1979, η οποία είχε επίσης σαν αποτέλεσμα την κατανομή των αγορών [συμμετείχαν οι 18), 19), 20), 21), 22) μαζί με την ένωσή τους 17)].

(54) Οι συμφωνίες για εναρμονισμένες πρακτικές, που περιγράφονται στο σημείο 53 στοιχεία α) έως δ), περιορίζοντας τον ανταγωνισμό ως προς τις τιμές, επιδιώκοντας να εξασφαλίσουν τις μέγιστες δυνατές τιμές στις επικρατούσες συνθήκες της αγοράς, υποστηρίζοντας με τεχνικά μέσα την υπερπαραγωγικότητα σε περιόδους κάμψης της αγοράς, και προβαίνοντας σε διακρίσεις όσον αφορά ορισμένες εξαγωγές είχαν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, σκοπό ή αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς.

(55) Το σύστημα συναγερμού που περιγράφεται στο σημείο 20 και το σύστημα κωδικοποίησης που περιγράφεται στο σημείο 31 κάνουν φανερό ότι οι συμβαλλόμενοι είχαν απόλυτη επίγνωση του γεγονότος ότι η συμπεριφορά τους παρέβαινε τη νομοθεσία της Κοινότητας περί ανταγωνισμού και, ενδεχομένως, την εθνική νομοθεσία περί ανταγωνισμού.

(56) Οι συμφωνίες και οι αναγνωρισμένες πρακτικές που περιγράφονται επηρέασαν, χωρίς αμφιβολία, δυσμενώς την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών και ήρθαν σε αντίθεση με το σκοπό που επιδιώκεται, της καθιερώσεως μιας ενιαίας αγοράς στην Κοινότητα. Ειδικότερα:

— οι εναρμονισμένες πρακτικές και η συμφωνία IRMA που αναφέρονται στο σημείο 53 στοιχείο α) προφύλαξαν τις εθνικές αγορές από το διεθνή ανταγωνισμό, εμποδίζοντας κατ' αυτό τον τρόπο τη διείσδυση στις αγορές εκ μέρους των διαφόρων κρατών,

— η εναρμονισμένη πρακτική που αναφέρεται στο σημείο 53 στοιχείο β), μέσω του συντονισμού των αυξήσεων των τιμών σε διεθνή βάση, εμπόδισε επίσης την αμοιβαία διείσδυση στις εθνικές αγορές,

— η διεθνής συμφωνία κατανομής της αγοράς που αναφέρεται στο σημείο 53 στοιχείο γ) είχε σκοπό της τη διαίρεση αυτού το οποίο θα έπρεπε να αποτελεί μια ενιαία αγορά,

— η συμφωνία κατανομής της αγοράς των γάλλων κατασκευαστών κυλίνδρων, που αναφέρεται στο σημείο 53 στοιχείο δ), επηρέασε άμεσα το εμπόριο μεταξύ της Γαλλίας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (στο Σάαρ) και, επιδιώκοντας να διατηρήσει αμετάβλητες τις εμπορικές συνθήκες σε ένα μέρος της Κοινότητας, συνετέλεσε στη δημιουργία ενός στοιχείου σταθερότητας μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο του περιορισμού του διακρατικού εμπορίου σύμφωνα με τις διατάξεις IRMA.

(57) Το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης εφαρμόζεται στις συμφωνίες και στις εναρμονισμένες πρακτικές που περιγράφονται ανωτέρω.

III. ΜΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 85 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΟΚ

(58) Δυνάμει του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης, οι διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 1 μπορούν να κηρυχθούν ανεφάρμοστες:

— σε κάθε συμφωνία ή κατηγορία συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων,

— σε κάθε απόφαση ή κατηγορία αποφάσεων ενώσεων επιχειρήσεων,

— σε κάθε εναρμονισμένη πρακτική ή κατηγορία εναρμονισμένων πρακτικών,

η οποία συμβάλλει στη βελτίωση της παραγωγής ή της διανομής των προϊόντων ή στην προώθηση της τεχνικής ή οικονομικής προόδου, εξασφαλίζοντας συγχρόνως στους καταναλωτές δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει, και η οποία:

α) δεν επιβάλλει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις περιορισμούς μη απαραίτητους για την επίτευξη των στόχων αυτών·

β) δεν παρέχει στις επιχειρήσεις αυτές τη δυνατότητα καταργήσεως του ανταγωνισμού σε σημαντικό τμήμα των σχετικών προϊόντων.

(59) Για να μπορεί να εφαρμοστεί η εξαίρεση του άρθρου 85 παράγραφος 3, οι εν λόγω συμφωνίες ή πρακτικές πρέπει πρώτα να έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις είτε του άρθρου 4 παράγραφος 1 είτε του άρθρου 5 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17, εκτός εάν δεν ισχύει η υποχρέωση κοινοποιήσεως βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 2 ή του άρθρου 5 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

(60) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, καμία από τις εν λόγω συμφωνίες για εναρμονισμένες πρακτικές δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή και καμία από αυτές δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις που προβλέπονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 και το άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17.

(61) Ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία οι εν λόγω συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές είχαν κανονικά κοινοποιηθεί, καμία από αυτές δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι υπάγεται στην εξαίρεση σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 3, επειδή είχαν σκοπό να προστατέψουν τις εθνικές αγορές, να διανείμουν τις αγορές και να διατηρήσουν με τεχνητά μέσα τις τιμές, δραστηριότητες οι οποίες συγκρούονται με τις βασικές αρχές της κοινής αγοράς.

IV. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 15 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ αριθ. 17

(62) Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει με

απόφαση στις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων πρόστιμο ύψους 1 000 μέχρι και 1 εκατομμυρίου λογιστικών μονάδων, ή και ποσό μεγαλύτερο από αυτό μέχρι ποσοστού 10 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο από κάθε επιχείρηση η οποία έχει συνεργήσει στην παράβαση, όταν εκ προθέσεως ή εξ αμελείας παραβαίνουν το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης. Κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, εκτός από τη σοβαρότητα της παράβασης, η διάρκειά της.

(63) Οι επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων που αναφέρονται στο μέρος I σημείο 4 της εν λόγω αποφάσεως συμμετείχαν όλες σε μία ή περισσότερες συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές που περιγράφονται στα μέρη I και II και φαίνεται, ως εκ τούτου, ότι παρέβησαν το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης. Η επιχείρηση 3) θεωρήθηκε υπεύθυνη για τις ενέργειες της θυγατρικής της 1) και οι επιχειρήσεις 28) και 29), που αποτελούν τα δύο μέλη του βρετανικού συνεταιρισμού κατασκευαστών κυλίνδρων που ασκούν εμπόριο, θεωρήθηκαν υπεύθυνες (κατά το μέρος πού καταλογίζεται στην καθεμιά) γιά τις ενέργειες του ομίλου. Ορισμένοι από τους συμμετέχοντες δεν υπάρχουν πια.

(64) Όλοι οι συμμετέχοντες στις συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας υπόθεσης παρέβησαν το άρθρο 85 παράγραφος 1 είτε εκ προθέσεως είτε ίσως στην περίπτωση μιας ή δύο εταιριών τουλάχιστον εξ αμελείας. Αυτό αποδεικνύεται από το σύστημα συναγερμού που περιγράφεται στο σημείο 20 και από το σύστημα κωδικοποιήσεως που περιγράφεται στο σημείο 31.

(65) Η Επιτροπή επισήμανε ότι στο Ηνωμένο Βασίλειο πρόκειται να ληφθούν μέτρα από το διευθυντή ανταγωνισμού, σύμφωνα με το νόμο του Ηνωμένου Βασιλείου περί περιοριστικών πρακτικών του 1976, ώστε να εκδοθεί απόφαση από το δικαστήριο περιοριστικών πρακτικών του Ηνωμένου Βασιλείου που θα εμποδίζει τους βρετανούς κατασκευαστές κυλίνδρων να εφαρμόζουν συμφωνίες ως προς τις τιμές σχετικά με κυλίνδρους από χυτοσίδηρο και χυτοχάλυβα. Μια τέτοια απόφαση δεν επιβάλλει πρόστιμα, αλλά οποιαδήποτε άρνηση συμμορφώσεως («contempt of court») καθιστά δυνατή την επιβολή προστίμων.

(66) Το γεγονός ότι οι αυστριακές και οι σουηδικές επιχειρήσεις που συμμετείχαν στις συμφωνίες και τις εναρμονισμένες πρακτικές δεν είναι επιχειρήσεις της ΕΟΚ, και το γεγονός ότι οι βρετανικές επιχειρήσεις δεν ήταν επιχειρήσεις της ΕΟΚ πριν από τον Ιανουάριο του 1973, δεν εμποδίζει την εφαρμογή του άρθρου 85 ως προς τις εν λόγω επιχειρήσεις, εφόσον τα αποτελέσματα των συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών έγιναν αισθητά μέσα στην Κοινότητα.

(67) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2988/74 του Συμβουλίου [1], η δυνατότητα της Επιτροπής να επιβάλλει πρόστιμα ή ποινές υφίσταται για περιορισμένη περίοδο πέντε ετών, στην περίπτωση παραβάσεων της μορφής αυτής που περιγράφεται στη συγκεκριμένη απόφαση. Η περίοδος αρχίζει από την ημέρα της παραβάσεως. Στην περίπτωση όμως της συνέχισης ή της επανάληψης των παραβάσεων, η περίοδος αρχίζει από την ημέρα κατά την οποία η παράβαση παύει.

(68) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του ίδιου κανονισμού, οποιαδήποτε μέτρα ληφθούν από την Επιτροπή με σκοπό την προκαταρκτική έρευνα ή διαδικασίες σχετικά με μια παράβαση διακόπτουν την εν λόγω περίοδο. Μετά από κάθε διακοπή η περίοδος αρχίζει να υπολογίζεται από την αρχή. Ιδιαίτερα, η έρευνα που έγινε από υπαλλήλους της Επιτροπής στις 26 Ιουνίου 1980, βάσει απόφασης της Επιτροπής περί διεξαγωγής ερευνών και παροχής πληροφοριών, διέκοψε την εν λόγω περίοδο στην παρούσα υπόθεση, όσον αφορά όλες τις παραβάσεις που είχαν διαπραχθεί μεταξύ 26 Ιουνίου 1975 και 26 Ιουνίου 1980. Οι παραβάσεις που αναφέρονται στο σημείο 53 στοιχείο α) ήταν συνεχείς ή τουλάχιστον επαναλαμβανόμενες παραβάσεις που πραγματοποιήθηκαν από τον Ιανουάριο του 1968 μέχρι τον Ιούνιο του 1980 και είχαν κοινό αντικείμενο την εκ των προτέρων διαβούλευση σχετικά με τις τιμές πριν γίνουν οι προσφορές στις εθνικές αγορές κάθε επιχειρήσεως. Οι παραβάσεις του 1969 – 1973, που αναφέρονται στο σημείο 53 στοιχείο β) και που περιλαμβάνουν τη συμφωνία για γενικές αυξήσεις τιμών, επαναλήφθηκαν το 1978. Η διεθνής συμφωνία διανομής της αγοράς [σημείο 53 στοιχείο γ)] και η συμφωνία περί διανομής της αγοράς μεταξύ των γάλλων παραγωγών [σημείο 53 στοιχείο δ)] είχαν συναφθεί ή επαναλήφθηκαν μέσα στην περίοδο των πέντε ετών από τον Ιούνιο του 1975 μέχρι τον Ιούνιο του 1980. Συνεπώς οι μόνες παραβάσεις που δεν εμπίπτουν στην περιοριστική περίοδο των πέντε ετών, όσον αφορά την υποβολή προστίμων, είναι οι μεμονωμένες παραβάσεις που διαπράχθηκαν από τις ενώσεις επιχειρήσεων της Γερμανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου [15) και 34)], οι οποίες είχαν πάψει να συμμετέχουν πριν από το 1975, και από την επιχείρηση Concordia [16)] που απορροφήθηκε από την 9) το 1972.

(69) Όσον αφορά τη σοβαρότητα και τη διάρκεια των παραβάσεων, στις διάφορες μορφές τους που περιγράφονται στο σημείο 53, αυτές αντιπροσωπεύουν μια προμελετημένη προσπάθεια για περίοδο τουλάχιστον 12 ετών συνολικά να ανατραπεί ένας από τους βασικούς σκοπούς της συνθήκης, συγκεκριμένα η δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς, παρεμβαίνοντας με το μηχανισμό των τιμών, περιορίζοντας τη διείσδυση στις αγορές μεταξύ των κρατών και κατανέμοντας στην αγορά. Ουσιαστικά το σύνολο της κοινοτικής βιομηχανίας κυλίνδρων από χυτοσίδηρο και χυτοχάλυβα, μαζί με τους αυστρια-

[1] ΕΕ αριθ. L 319 της 29. 11. 1974, σ. 1.

κούς και σουηδούς κατασκευαστές, συμμετείχε στις συμφωνίες IRMA.

(70) Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι παραβάσεις ήταν σοβαρές και ότι πρέπει να επιβληθούν πρόστιμα. Κατά τον καθορισμό των ποσών των εν λόγω προστίμων, η Επιτροπή έλαβε κατά πρώτον υπόψη της την οικονομική σημασία της βιομηχανίας και των παραβάσεων· η τελευταία υπολογίστηκε βάσει του γεγονότος ότι οι τιμές επηρεάστηκαν μέσα στην Κοινότητα για όλη την περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας διαπράχθηκαν οι παραβάσεις (αν και οι συγκεκριμένες περιοριστικές πρακτικές ήταν λιγότερο αποτελεσματικές κατά τα τελευταία έτη από ό,τι στην αρχή). Κανονικά, ως εκ τούτου, πρέπει να επιβληθούν βαριά πρόστιμα.

(71) Το Bundeskartellamt (B Kart A) με απόφαση της 30ής Ιουνίου 1980 (στοιχεία B5 – 291000-A-100/78) επέβαλε πρόστιμα συνολικού ύψους 784 500 γερμανικών μάρκων (περίπου 312 000 ECU εκείνη την περίοδο) στους περισσότερους συμμετέχοντες στη συγκεκριμένη περίπτωση, συμπεριλαμβανομένων των προσωπικών αντιπροσώπων τους. Η απόφαση του B Kart A αφορούσε αιτήσεις παροχής πληροφοριών για κυλίνδρους από πελάτες εντός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, ενώ οι αιτήσεις που χρησιμοποιήθηκαν ως αποδεικτικό στοιχείο στην παρούσα περίπτωση προήλθαν αποκλειστικά από πελάτες εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Παρ' όλα αυτά, οι παραβάσεις που διαπιστώθηκαν από το B Kart A διαπράχθηκαν μέσα στα οργανωτικά πλαίσια εργασίας της IRMA και για διάστημα που εντάσσεται μέσα στο χρονικό διάστημα των παραβάσεων που συνοψίζονται στο σημείο 53 στοιχείο α). Η Επιτροπή έλαβε, ως εκ τούτου, υπόψη της τα πρόστιμα του B Kart A κατά τον καθορισμό των προστίμων που επρόκειτο να επιβληθούν στην παρούσα περίπτωση.

(72) Οι συμμετέχοντες σε γενικές γραμμές υπέστησαν διαρκώς ζημίες κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών λόγω της χειροτέρευσης της αγοράς. Συνεπώς, η οικονομική τους κατάσταση έχει χειροτερεύσει σε σημαντικό βαθμό και είναι τώρα σοβαρή.

(73) Οι συμμετέχοντες χρησιμοποιούν όλα τα νόμιμα μέσα στα πλαίσια της συνθήκης και σε διαβούλευση με την Επιτροπή προσπαθούν να αναδιαρθρώσουν και να περιορίσουν την έκταση των δραστηριοτήτων τους, σε μια προσπάθεια να αποκαταστήσουν την οικονομική τους ευμάρεια. Η διαδικασία αυτή επιβάλλει στους πόρους των εν λόγω επιχειρήσεων πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση.

(74) Κατά την εκτίμηση αυτής της ειδικής περίπτωσης, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι σκοποί της Κοινότητας δεν θα εξυπηρετούνταν με την επιβολή υψηλών προστίμων. Προκειμένου να καθορίσει το κατά την κρίση της ενδεδειγμένο ύψος των προστίμων, η Επιτροπή έλαβε υπόψη την εκτίμησή της σχετικά με την οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων και τις ανάγκες τους στην προσπάθειά τους να επιτύχουν την οικονομική τους ανάρρωση.

(75) Όσον αφορά τον καταμερισμό του συνολικού ποσού των προστίμων μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων και της ενώσεως επιχειρήσεων, ενδείκνυται να ληφθεί υπόψη η διάρκεια και ο βαθμός συμμετοχής, τα προϊόντα που παρήχθησαν και η ανάλογη σπουδαιότητα της επιχείρησης.

(76) Σύμφωνα με τους συλλογισμούς που αναφέρονται στα σημεία 71 έως 75, η Επιτροπή θεωρεί ενδεδειγμένο να μειώσει σημαντικά τα πρόστιμα κάτω από το επίπεδο το οποίο θα ήταν κανονικά δικαιολογημένο, και να καθορίσει τα πρόστιμα για τα μεμονωμένα μέρη στα επίπεδα που καθορίζονται στο άρθρο 3 της παρούσας απόφασης.

V. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ αριθ. 17

(77) Δεν είναι φανερό αν οι συμμετέχοντες έπαψαν όλες τις παραβάσεις που θεμελιώνονται στο μέρος II της παρούσας απόφασης. Είναι, ως εκ τούτου, αναγκαίο, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού αριθ. 17, να απαιτηθεί από τους συμμετέχοντες στις συμφωνίες και περιορισμένες πρακτικές να πάψουν αμέσως τις διαπιστωθείσες παραβάσεις.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Οι επιχειρήσεις και οι ενώσεις επιχειρήσεων που αναφέρονται στο μέρος 1 του παραρτήματος παρέβησαν το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ συμμετέχοντας, σε μία ή περισσότερες περιπτώσεις, κατά τη διάρκεια της περιόδου από την 1η Ιανουαρίου 1968 μέχρι τις 25 Ιουνίου 1980, σε μία ή περισσότερες από τις διεθνείς συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές, με τις οποίες είχαν οργανώσει εκ των προτέρων διαβουλεύσεις ως προς τις τιμές, πριν προβούν σε προσφορές τιμών στην εθνική αγορά κάθε συμμετέχοντος, συμφώνησαν γενικές αυξήσεις τιμών και συμφώνησαν σχετικά με ένα προσωρινό σύστημα κατανομής των παραγγελιών.

2. Οι επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων που αναφέρονται στο μέρος 2 του παραρτήματος παρέβησαν το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ από την 1η Ιανουαρίου 1976 μέχρι τις 10 Ιουλίου 1979 συμμετέχοντας σε συμφωνία διανομής της αγοράς που αφορούσε τις αγορές στη Γαλλία και το Σάαρ.

Άρθρο 2

Οι επιχειρήσεις που συμμετέχουν στις συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές πρέπει να παύσουν αμέσως τις παραβάσεις που διαπιστώνονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3

1. Τα κατωτέρω πρόστιμα επιβάλλονται στις κατωτέρω επιχειρήσεις και την ένωση επιχειρήσεων λόγω των παραβάσεων που διαπιστώνονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1:

α) N. V. Griffin SA, Merksem, πρόστιμο ύψους 45 000 (σαράντα πέντε χιλιάδων) ECU ή 2 064 749 βελγικών φράγκων·

β) SA des Fonderies J. Marichal, Ketin, Sclessin-Ougrée, για λογαριασμό της και για λογαριασμό της SA Fonderies de Chênée, Chênée, πρόστιμο ύψους 80 000 (ογδόντα χιλιάδων) ECU ή 3 670 664 βελγικών φράγκων·

γ) SAFAK SA, Sclessin-Ougrée, πρόστιμο ύψους 75 000 (εβδομήντα πέντε χιλιάδων) ECU ή 3 441 248 βελγικών φράγκων·

δ) Achenbach Buschhütten GmbH, Kreuztal-Buschhütten, πρόστιμο ύψους 27 000 (είκοσι επτά χιλιάδων) ECU ή 60 926 γερμανικών μάρκων·

ε) Eduard Breitenbach GmbH, Siegen, πρόστιμο ύψους 16 000 (δεκαέξι χιλιάδων) ECU ή 36 104 γερμανικών μάρκων·

στ) Leonard Breitenbach Walzengießerei und Dreherei, Siegen, πρόστιμο ύψους 17 000 (δεκαεπτά χιλιάδων) ECU ή 38 361 γερμανικών μάρκων·

ζ) Karl Buch Walzengießerei, Siegen, πρόστιμο ύψους 65 000 (εξήντα πέντε χιχιάδων) ECU ή 146 673 γερμανικών μάρκων·

η) Gontermann-Peipers GmbH, Siegen, πρόστιμο ύψους 26 000 (είκοσι έξι χιλιάδων) ECU ή 58 669 γερμανικών μάρκων·

θ) Walzen Irle GmbH, Netphen-Deuz, πρόστιμο ύψους 72 000 (εβδομήντα δύο χιλιάδων) ECU ή 162 469 γερμανικών μάρκων·

ι) Fried. Krupp GmbH, Essen, πρόστιμο ύψους 9 000 (εννέα χιλιάδων) ECU ή 20 309 γερμανικών μάρκων·

ια) Walzengießerei Roland GmbH, Siegen, πρόστιμο ύψους 21 000 (είκοσι μιας χιλιάδων) ECU ή 47 387 γερμανικών μάρκων·

ιβ) Thyssen Gießerei AG, Mülheim-Ruhr, πρόστιμο ύψους 42 000 (σαράντα δύο χιλιάδων) ECU ή 94 773 γερμανικών μάρκων·

ιγ) Chambre syndicale des fabricants de cylindres en fonte, Paris, πρόστιμο ύψους 29 000 (είκοσι εννέα χιλιάδων) ECU ή 199 923 γαλλικών φράγκων·

ιδ) Société Chavanne-Delattre, Paris la Défense, πρόστιμο ύψους 40 000 (σαράντα χιλιάδων) ECU ή 275 756 γαλλικών φράγκων·

ιε) Société française des cylindres de laminoirs J. Marichal, Ketin et Cie, Berlaimont, πρόστιμο ύψους 86 000 (ογδόντα έξι χιλιάδων) ECU ή 592 875 γαλλικών φράγκων·

ιστ) SARL Ateliers et fonderies de Gorcy, Paris, πρόστιμο ύψους 13 000 (δεκατριών χιλιάδων) ECU ή 89 621 γαλλικών φράγκων·

ιζ) Usinor SA, Paris la Défense, πρόστιμο ύψους 24 000 (είκοσι τεσσάρων χιλιάδων) ECU ή 165 453 γαλλικών φράγκων·

ιη) Innocenti Santeustacchio SpA, Brescia, πρόστιμο ύψους 111 000 (εκατόν ένδεκα χιλιάδων) ECU ή 152 080 000 ιταλικών λιρετών·

ιθ) Fonderie officine meccaniche Sant'Agostino SpA, Legnano, πρόστιμο ύψους 14 000 (δεκατεσσάρων χιλιάδων) ECU ή 19 181 000 ιταλικών λιρετών·

κ) Fonderie officina San Gregorio SAS, San Macario (Varese), πρόστιμο ύψους 10 000 (δέκα χιλιάδων) ECU ή 13 701 000 ιταλικών λιρετών·

κα) Fonderie San Zeno, Brescia, πρόστιμο ύψους 8 000 (οκτώ χιλιάδων) ECU ή 10 961 000 ιταλικών λιρετών·

κβ) Davy Roll Company Ltd, Sheffield, πρόστιμο ύψους 85 000 (ογδόντα πέντε χιλιάδων) ECU ή 48 941 αγγλικών λιρών·

κγ) Midland Rollmakers Ltd, Crewe, πρόστιμο ύψους 63 000 (εξήντα τριών χιλιάδων) ECU ή 36 274 αγγλικών λιρών·

κδ) R. B. Tennent Ltd, Coatbridge, πρόστιμο ύψους 26 000 (είκοσι έξι χιλιάδων) ECU ή 14 970 αγγλικών λιρών·

κε) Eisenwerk Sulzau Werfen, R. & E. Weinberger GmbH, πρόστιμο ύψους 71 000 (εβδομήντα μιας χιλιάδων) ECU ή 1 127 352 αυστριακών σελινιών·

κστ) AB Bofors Åkers, Styckebruk, πρόστιμο ύψους 100 000 (εκατό χιλιάδων) ECU ή 673 382 σουηδικών κορονών.

2. Τα κατωτέρω πρόστιμα επιβάλλονται στις κατωτέρω επιχειρήσεις λόγω των παραβάσεων που διαπιστώθηκαν στο άρθρο 1 παράγραφος 2:

α) Société Chavanne-Delattre, Paris la Défense, πρόστιμο ύψους 25 000 (είκοσι πέντε χιλιάδων) ECU ή 172 347 γαλλικών φράγκων·

β) Société française des cylindres de laminoirs J. Marichal, Ketin et Cie, Berlaimont, πρόστιμο ύψους 25 000 (είκοσι πέντε χιλιάδων) ECU ή 172 347 γαλλικών φράγκων·

γ) SARL Ateliers et fonderies de Gorcy, Paris, πρόστιμο ύψους 12 500 (δώδεκα χιλιάδων πεντακοσίων) ECU ή 86 174 γαλλικών φράγκων·

δ) Usinor SA, Paris, πρόστιμο ύψους 12 500 (δώδεκα χιλιάδων πεντακοσίων) ECU ή 86 174 γαλλικών φράγκων.

Άρθρο 4

Τα πρόστιμα που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 3 πρέπει να καταβληθούν στους ακόλουθους λογαριασμούς της Επιτροπής, σε προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της παρούσας απόφασης:

α) Banque Bruxelles Lambert, B-1040 Bruxelles, Agence Européenne, αριθ. λογαριασμού 310-0231000-32 CEE για τις:

Griffin, Marichal-Ketin (Βέλγιο), SAFAK, Sulzau-Werfen, AB Bofors Akers.

β) Sal. Oppenheim & Cie, D-5000 Köln 1 – Postfach 426, αριθ. λογαριασμού 260.00.64910 KEG για τις:

Achenbach, E. Breitenbach, L. Breitenbach, Karl Buch, Gontermann-Peipers, Irle, Krupp, Roland, Thyssen Gießerei.

γ) Société générale, Agence internationale, Direction de l'etranger, 23, rue de la Paix, F-75002 Paris, αριθ. λογαριασμού 5.770.006.5 CCE για τις:

Fabricyl, Chavanne-Delattre, Marichal-Ketin (Γαλλία), Gorcy, Usinor.

δ) Cassa di Risparmio delle Provincie Lombarde, via Monte de Pietà, 8, I-20121, Milano, αριθ. λογαριασμού 26952-018 CCE για τις:

Innocenti Santeustacchio, Sant'Agostino, San Gregorio, San Zeno.

ε) Lloyds Bank Ltd, Overseas Department, PO Box 19, 6 Eastcheap, London EC3P 3AB, αριθ. λογαριασμού 108.63.41 CEC για τις:

Davy Roll Co., Midland Rollmakers, R. B. Tennent.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις επιχειρήσεις και τις ενώσεις επιχειρήσεων που αναφέρονται στο παράρτημα.

Η παρούσα απόφαση αποτελεί τίτλο εκτελεστό δυνάμει του άρθρου 192 της συνθήκης ΕΟΚ.

Βρυξέλλες, 17 Οκτωβρίου 1983.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των επιχειρήσεων και των ενώσεων επιχειρήσεων προς τις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση

Υπόθεση IV/30.064

ΜΕΡΟΣ 1

Επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων που συμμετείχαν σε διεθνείς συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικέσ εχτικά με κυλίνδρους από χυτοσίδηρο και χυτοχάλυβα

NV Griffin SA, Oostkaai, 30, B-2060 Merksem,

SA des Fonderies J. Marichal, Ketin & Cie, Rue Verte Voie, 39, B-4200, Sclessin-Ougrée,

SAFAK SA, Rue de l'Avouerie 7, B-4200 Sclessin-Ougrée,

Achenbach Buschhütten GmbH, Siegener Straße 152, D-5910 Kreuztal-Buschhütten,

Eduard Breitenbach GmbH, Postfach 21 02 45, D-5900 Siegen 21,

Leonhard Breitenbach Walzengießerei und Dreherei GmbH, Freudenberger Straße 240, D-5900 Siegen 1,

Karl Buch Walzengießerei, Auf den Hütten 7, D-5900 Siegen 21,

Gontermann-Peipers GmbH, Hauptstraße 20, D-5900 Siegen,

Walzen Irle GmbH, Hüttenweg 5, D-5902 Netphen 3,

Fried. Krupp GmbH, Altendorfer Straße 103, Postfach 10 22 52, D-4300, Essen 1,

Walzengießerei Roland GmbH, Marienborner Straße 25, D-5900 Siegen 1,

Thyssen Gießerei AG, Aktienstraße 1 – 7, D-4330 Mülheim/Ruhr,

Fachgemeinschaft Walzengießereien, Rosterstraße 37, D-5900 Siegen 1,

Chambre syndicale des fabricants des cylindres en fonte, 9, avenue Matignon, F-75008 Paris,

Société Chavanne-Delattre, Immeuble «Ile de France», F-92070, Paris la Défense, Cédex 33,

Société française des cylindres de laminoirs J. Marichal, Ketin & Cie, boîte postale 26, F-59145 Berlaimont,

SARL Ateliers et fonderies de Gorcy, 8, place Iéna, F-75783 Paris,

Usinor SA, Immeuble «Ile de France», F-92070, Paris la Défense, Cédex 33,

Innocenti Santeustacchio SpA, via Attilio Franchi 20, I-25100 Brescia,

Fonderie officine meccaniche San Agostino SpA, via Saronnese 141, I-20025 Legnano, Milano,

Fonderia officina San Gregorio SAS, viale Europa 62, I-21010 San Macario (Varese),

Fonderie San Zeno, via San Zeno 388, I-25200 Brescia,

The Davy Roll Company Ltd, Stevenson Road, UK-Sheffield S9 3XJ,

Midland Rollmakers Ltd, Weston Road, UK-Crewe CW1 1DB,

R. B. Tennent Ltd, Whifflet Foundry, UK-Coatbridge, ML5 4RR,

Eisenwerk Sulzau-Werfen R. & E. Weinberger GmbH, Schwindgasse 20, A-1040 Wien,

AB Bofors Åkers, S-15031 Åkers Styckebruk, Sverige/Sweden.

ΜΕΡΟΣ 2

Επιχειρήσεις και ένωση επιχειρήσεων (που αναφέρονται ήδη στο μέρος 1 ανωτέρω), που συμμετείχαν σε εθνική συμφωνία που κάλυπτε τη Γαλλία και το Σάαρ

Chambre syndicale des fabricants de cylindres en fonte,

Société Chavanne-Delattre,

Société française des cylindres de laminoirs J. Marichal, Ketin & Cie,

SARL Ateliers et fonderies de Gorcy,

Usinor SA.